Nr. 54. Wtorek, 7 Marca 1882. Rok 72.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Admistracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 3- ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Prywatyści (prywatystki), którzy chcą składać egzamin dojrzałości w seminaryach nauczycielskich z końcem roku szkolnego 1881 2, winni wnieść najpóźniej z końcem marca b. r. podania do dyrekcyi seminaryum, w którem zamierzają składać rzeczony egzamin. Podania później wniesione nie będą uwzględnione.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 2 marca 1882.

Wpierwszej połowie lutego zmniejszył się stan dyfteryi i płonicy, natomiast wzmógł się stan tyfusu plamistego i brzusznego, ospy, kokluszu i odry; czerwonka zaś wygasła zupełnie.

Ospa panuje przeważnie w powiecie jasielskim, złoczowskim, kamioneckim, brzozowskim, brodzkim, brzeżańskim, brzeskim, gorlickim, kolbuszowskim, myślenickim, mieleckim i rzeszowskim; z 1452 leczonych chorych wyzdrowiało 631 (43·5 pr.), umarło 134 (9·2 pr.)

Odra pojawiła się przeważnie w powiecie mieleckim, sanockim, ropczyckim, tarnobrzeskim, jarosławskim i tarnopolskim; z 1662 leczonych chorych wyzdrowiało 853 (51·3 pr.), umarło 67 (4 pr.)

Płonica wystąpiła przeważnie w powiecie mościskim, nowosądeckim, rudeckim, rzeszowskim, skałackim, zbaraskim i złoczowskim; z 1295 leczonych chorych wyzdrowiało 494 (38·1 pr.), umarło 162 (12·5 pr.)

Dyfterya panowała przeważnie w powiecie sokalskim; z 135 leczonych chorych wyzdrowiało 50 (37 pr.), umarło 35 (25·9 proc.)

Tyfus plamisty pojawił się przeważnie w powiecie dąbrowskim, buczackim, drohobyckim, kolbuszowskim i łańcuckim; z 1027 leczonych chorych wyzdrowiało 464 (45·2 pr.), umarło 51 (5 pr.)

Tyfus brzuszny panował przeważnie w powiecie przemyskim, mościskim, czortkowskim i sokalskim; z 1479 leczonych chorych wyzdrowiało 623 (42·1 pr.), umarło 93 (6·3 pr.)

Koklusz wystąpił przeważnie w powiecie: gródeckim, rohatyńskim i przemyskim; z 1804 leczonych chorych, wyzdrowiało 470 (26·1 pr.), umarło 67 (3·7 pr.)

Z c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 24 lutego 1882.

Ogłoszenie.

Z końcem lutego 1882 r było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r., (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

		zł.	ct.
a) opiewających na monetę konwencyjną zł. 11.850, t. j. w wal. austr.		12.442	50
b) opiewających na w. a.	99,544.950	—	
Razem		99,557.392	50
B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa a mianowicie:			
jednoreńskowych	59,527.499		
pięcioreńskowych	105,800.820		
pięćdziesięcioreń.	147,113.600		
razem		312,441.919	—
w ogóle		411,999.311	50

Wiedeń, 4 marca 1882.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwa.

Dr Franciszek Al. Srom
prezydent.
Adolf hr. Dubsky,
członek komisyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 marca.

Niemiecki *Schulverein*, któremu niedawno w węgierskim sejmie minister-prezydent Tisza dał tak energiczną odprawę z powodu aroganckiego wystąpienia w obronie wrzekomo uciskanego przez Madyarów żywiołu niemieckiego, przygotowuje manifestacyę polityczną. Pojawi się ona w formie odpowiedzi otwartej do szefa gabinetu węgierskiego i zawierać będzie oczywiście najcięższe oskarżenia przeciw nietolerancyi Madyarów. Tak przynajmniej przedstawia się znany już projekt tego pisma otwartego.

Właściwie na tym projekcie mogłoby już poprzestać niemieckie towarzystwo dla zakładania szkół, bo treść doszła do wiadomości ogółu, a nawet minister-prezydent Tisza zapewne poznał ją już z dzienników. O to właśnie chodziło, bo przypuścić nie można, żeby arogancya *Schulvereinu* sięgała dalej, żeby myślano naprawdę o formalnej somacyi politycznej, wymagającej usprawiedliwienia. Mimo swojej nadzwyczajnej wyrozumiałości politycznej węgierski minister-prezydent może tylko ignorować pismo, które choć wyszło z pod pióra głównych profesorów niemieckich i zawiera między podpisami głośne w świecie naukowym nazwiska, w treści swojej i znaczeniu politycznem niczem się nie różni od artykułu dziennikarskiego. Nie do *Schulvereinu*, lecz do posłów węgierskich skierowana była znana mowa Tiszy przeciw podburzaniu żywiołu niemieckiego w krajach korony św. Szczepana, a skoro sejm węgierski uznał się zadowolonym, sprawa uważaną być musi za skończoną.

Inaczej rzecz się ma z prasą węgierską. Dla niej i taki objaw demonstracyjny nie może być obojętny. To też odpowiada berlinskim profesorom z powagą i godnością ale tak stanowczo, że autorom demonstracyjnego pisma powinnaby raz na zawsze odejść chęć mieszania się w domowe sprawy Węgier. Jako rzecznik węgierskiej prasy niemieckiej i w ogóle Niemców węgierskich występuje *P. Lloyd*, organ bardzo poważny i ze wszechmiar uprawniony do objęcia takiej roli. Odpiera on najpierw przedmiotowo podniesione zarzuty, wykazuje, że pp. profesorowie berlińscy ujmujący się za Niemcami węgierskimi, mają o stosunkach za Litawą takie same wyobrażenie, jak n. p. o kwestyach domowych wyspy Borneo i oświadcza w końcu, że nikt w Berlinie nie ma prawa litować się nad Niemcami węgierskimi, bo właśnie w Berlinie popełniane są najcięższe grzechy przeciw tolerancyi narodowej. Nie wspominając już o Księztwie Poznańskiem jako o starym grzechu — mówi organ peszteński — dość wskazać na Strassburg, gdzie nie wolno wydawać dziennika francuzkiego bez tekstu niemieckiego, który na pierwszej stronie musi się znajdować. W Węgrzech tymczasem istnieje cały tuzin dzienników całkowicie po niemiecku pisanych. W Strassburgu nie wolno wywieszać nowych francuzkich napisów sklepowych, w skutek czego kupcy francuzcy zatrzymują stare i zniszczone napisy, w Węgrzech tymczasem nikt nie wywiera takiego przymusu na Niemcach. Kiedy niedawno w sejmie pojawił się wniosek w tym duchu, upadł za zgodą większości i rządu. Nie koniec na tem. *P. Lloyd* przytacza pp. profesorom berlińskim cały szereg przykładów innego rodzaju, z których wynika, że w Węgrzech polityczna tolerancya nierównie więcej jest przestrzegana niż w Niemczech.

Zaletą główną całej tej energicznej odpowiedzi niemiecko-węgierskiej jest końcowy zwrot polityczny. *P. Lloyd* zastrzega się, że nie chodzi mu o rekryminacye, lecz o wyjaśnienie prawdziwego stanu rzeczy, że nie występuje przeciw Niemcom jako zaprzyja-

---

FANTASTYCZNE POJĘCIA

IV.

(Dokończenie.)

Odkrycie somnambulizmu przez margrabiego Puysegur, fenomena jasnowidzenia, zagadkowe lekarzom, zmusiły akademię do zwołania nowej komisyi w kilkanaście lat później. Komisya ta w raporcie jednego z swych członków, Hussona, orzekła, że zjawiska magnetyczne rzeczywiście istnieją, że tworzą osobną kategoryę faktów, które nie dadzą się w zupełności wytłómaczyć znużeniem wypływającem z jednostajności albo wpływami wyobraźni. Ale już w następnych latach nowa komisya Akademii medycznej poświęciwszy się badaniu fenomenów somnambulizmu, potępiła magnetyzm dość lekkomyślnie na mocy kilku odkrytych szarlataneryi i w roku 1840 orzekła, że nadal przestanie się zajmować, tą kwestyą tak, jak akademia umiejętności przestała się zajmować kwestyą kwadratury koła. Lecz prawie w tym samym roku, w którym nauka wydawała tak ostry wyrok na magnetyzm, lekarz angielski Braid, człowiek myślący i sumienny, zdziwiony fenomenami wywołanemi przez magnetyzera Lafontaine i przekonawszy się, że w nich jest coś więcej nad prostą szarlataneryę, badać zaczął głębiej te zjawiska i doszedł do dziwnego rezultatu.

Wiadomo, na czem zasadza się t. z. hypnotyzm, odkryty przez dr. Braida, a zwany także *braidismem*. Oto na wywoływaniu podobnych fenomenów, które wywoływali magnetyzerowie poprostu za pomocą wpatrzenia się medjum w kawałek błyszczącego szkła lub w jakikolwiek przedmiot, jak np. spodek od filiżanki, rozetę na suficie, w byle co, byle z natężoną uwagą. Proste to odkrycie od razu postawiło kwestyę na innym gruncie. Nie można już było szukać pierwszych przyczyn magnetyzmu w samym magnetyzerze, ale w magnetyzowanym, w pewnych anormalnych zmianach, wywołanych w jego organizmie nerwowym. Dr. Braid oddawszy się cały kwestyi hypnotyzmu, zrobił mnóstwo odkryć zajmujących ale tak szczególnych i nie do wytłomaczenia, że znowu nauka stanęła przed nowym, nierozwiązanym problematem, nie mogąc wytłómaczyć, jakim sposobem dr. Braid leczył za pomocą hypnotyzmu siebie i innych. Równocześnie z nim inny lekarz, Esdaile, dokonał w Indyach kilkudziesięciu szczęśliwych operacyj, usypiając pacyenta podobnym sposobem jak Braid, choć nieco odmiennie, tj. stawiając w nogach u łóżka murzyna i każąc choremu wpatrywać się w białka jego błyszczących oczów.

Nauka ciągle jeszcze protestowała, ale doświadczenia mimo to szły swoim torem. W roku 1860 udało się dwóm znakomitym lekarzom paryskim, pp. Velpeau i Broca, dokonać szczęśliwych operacyj na zasadzie hypnotyzmu, a najsławniejszemi pod tym względem są świeże doświadczenia profesora dr. Charcot, który pobudzony produkcyami magnetyzera Donata, w r. 1878 rozpoczął szereg badań nad chorymi w szpitalu Salpetriere. Używał podobnych sposobów jak jego poprzednicy hypnotyzerowie, tylko błyszczący przedmiot dr. Braida zastępował promieniem elektrycznym, w który kazał wpatrywać się pacyentce, i tym sposobem wywoływał dowolnie ataki kataleptyczne, wprowadzał pacyentkę w stan extatyczny, unieczulał różne części ciała i t. d.

Nauka musiała nareszcie uznać oczywistość tych doświadczeń, uznać, że za pomocą nie nadnaturalnych jakichś sposobów, jak to fantastycznie dawniej wierzono, ale poprostu przez fizyczne działanie na nerwy wywołuje się stan hypnotyczny. Dotąd nie uchwycono nici przewodniej objawów hypnotycznych, które przedstawiają całą kategoryę najszczególniejszych zjawisk. Dotąd ostatniem słowem naukowem o hypnotyzmie są rozprawy dr. Haydenhaina, który, zainteresowany produkcyami Hansena, miał odczyty o magnetyzmie i wydał w r. 1880 książeczkę pod tytułem: *O tak zwanym magnetyzmie zwierzęcym.* Z tej książeczki przekonać się można, że oprócz bardzo ściśle i sumiennie badanych doświadczeń, nauka nie doszła jeszcze do jasnego zrozumienia hypnotyzmu musi jeszcze tworzyć hypotezy niepewne, teorye niejasne, niedokładne. Orzeczenie Haydenhaina o naturze hypnotyzmu ogranicza się na tem, że hypnotyzm nie wymaga żadnej odrębnej siły, ale polega poprostu, mówiąc technicznemi wyrazami autora, „na zmienionym stanie narządów ośrodkowych układu nerwowego mózgu i rdzenia kręgowego", a mówiąc przystępniej, na wywołaniu pewnych anormalności w organizmie nerwowym. Tę anormalność wywołuje tak samo słabe, jednostajne podrażnienie nerwów skórnych, jak nerwów wzrokowych lub słuchowych.

Sposób, w jaki Haydenhain tłómaczy to tajemnicze działanie na nerwy, należy jeszcze do kategoryi hypotez, niczego on nie tłómaczy i niczego nie rozjaśnia — jest zaledwie małą wskazówką — i w ogóle hypnotyzm jako nauka jest dotąd w stanie pierwotnym, nie wyszedł z granic hypotezy, przypuszczeń i domysłów. Jest bowiem cały szereg zjawisk hypnotycznych, i to właśnie najciekawszych, których dotąd nauka wytłómaczyć nie umie, n. p. owe hallucynacye sztuczne, wywołane dowolnie przez hypnotyzera. Wiadomo, że uspiony na rozkaz hypnotyzera, staje się jakoby inną istotą i robi wszystko, cokolwiek hypnotyzer w niego zechce wmówić albo co mu każe. Już ksiądz Faria wywoływał te ciekawe fenomena; wmawiał w uspionego, że woda jest winem szampańskiem, cypryjskiem lub tokajskiem, „byłby wody Sekwany zamienił w nektar i w ambrozyę." W kilkadziesiąt lat później dr. Philips wywoływał dziwniejsze jeszcze hallucynacye. „Wszystkie doświadczenia złudzeń powiodły się — mówi współczesny dziennik genewski z r. 1853 — wzięto laskę za węża, fular za kruka, salę za najpiękniejszy pejzaż górski." Na rozkaz dr. Philipsa magnetyzowany odrzucał kamień, jakby gorący węgiel, zapominał literę swego nazwiska itd.

Dziś już te fenomena są znane powszechnie; wiadomo, że pewien zahypnotyzowany, starszy już człowiek na rozkaz Donata mniemał, że został kobietą i wachlował się jak panienka idąca na bal, inny kartofel jadł jak ananas, amoniak wąchał jak perfumę itd. Podobne fenomena powtórzyli inni hypnotyzerowie — może je zresztą wywołać każdy obdarzony stosownym organizmem. Nauka próbowała tłómaczyć te zjawiska, ale doszła dotąd tylko do fantastycznych hypotez, dość przytoczyć n. p. hypotezę dr. Braida. Braid pracując nad hypnotyzmem, trafił i na ten szereg zjawisk, a ponieważ wówczas fizyologowie zajmowali się bardzo studyami frenologicznemi, dr. Braid szukał w samym mózgu pacyenta klucza do zrozumienia szczególnego fenomenu powolności wobec hypnotyzera. Punkt wyjścia mógł być prawdziwy, ale na tym gruncie Braid doszedł do szczególnego rezultatu — miał wyrysowaną szczegółową mapę mózgu z odznaczeniem wszystkich uczuć i namiętności, w jakich mianowicie komórkach mózgowych znajdować się miały. Kierując się wskazówkami tej mapy, wywoływał dowolnie, jakie chciał, hallucyna-

źnionemu z monarchią austryacko-węgierską państwu, lecz przeciw aroganckim profesorom berlińskim, którym nie powiedzie się zjednać kół oficyalnych dla agitacyi, zupełnie nieusprawiedliwionej i nielojalnej.

Kredyty dodatkowe na rok 1882.

Wiedeń, 5 marca.

(*G.*) Wniesiony wczoraj do Izby poselskiej projekt kredytów dodatkowych dla etatu ministerstwa oświaty i wyznań prawdopodobnie zamyka już szereg kredytów, uzupełniających preliminarz budżetu na r. 1882. chyba że wymagałaby jeszcze wniesienia podobnego projektu budowa kolei Podkarpackiej.

Projekt wczorajszy liczy się głównie z potrzebami i życzeniami Czechów. Przedewszystkiem na urządzenie uniwersytetu praskiego w myśl ustawy z dnia 28 lutego r. b., a mianowicie na utworzenie od początku roku szkolnego 1882/83 czeskich wydziałów prawniczego i filozoficznego potrzeba 47.000 zł., które wraz z 2800 zł., przeznaczonemi na postronne wydatki, a więc w łącznej ilości 49.800 zł. dodawszy do uchwalonej właśnie wczoraj 508.934 złr. wydatków na uniwersytet praski, objętych zwykłym preliminarzem, otrzymamy razem sumę wydatków na tenże uniwersytet 558.734 złr., czyli o 74.614 złr. więcej niż na oba uniwersytety galicyjskie. z uwzględnieniem już objętego również projektem wczorajszym kredytu dodatkowego na uniwersytet Jagielloński, który niebawem poznamy. Przeciw temu podwyższeniu wydatków o 49.800 zł. staje podwyższenie dochodów o 5200 zł. z dzierżawy folwarków uniwersyteckich, przez co dochody skarbowe z uniwersytetu praskiego podnoszą się do wysokości 48.800 zł.

Dalej w skutek przejęcia czeskiej szkoły średniej w Litomyślu od dnia 1 stycznia r. b., a niemieckiej zakonnej w Czeskiej Lipie od jesieni r. b. na koszt skarbu przybywa budżetowi wydatków na rok bieżący 12.380 zł. Ponieważ atoli ani jedna. ani druga z tych szkół w roku bieżącym nie wykazuje już całych wydatków skarbowych, z powodu, że rok szkolny przypada wśród roku budżetowego, przeto dopiero z preliminarza na rok 1883 dowiemy się, ile owo przejęcie szkół średnich na skarb właściwie przyczyni mu wydatków. Trzymając się chwilowo liczb r. 1882. powyższemu wydatkowi w ilości 12.380 zł. przeciwstawić należy podwyższenie dochodu z opłat szkolnych gimnazyum litomyskiego i z zobowiązań gminy o 7050 zł.

Na tem jednak nie kończą się kredyty dodatkowe na szkoły średnie w Czechach; albowiem przybywają jeszcze po części nowe subwencye, po części podwyższenie dotychczasowych subwencyj skarbowych dla dziesięciu czeskich (t. j. nie-niemieckich w Czechach) gminnych zakładów naukowych, co razem czyni nowego wydatku 25,000 zł., tak że dotychczasowa suma tych subwencyj po straceniu 5,000 zł., które były przeznaczone dla przyjętego teraz na skarb niemieckiego gimnazyum OO. Augustynów w Czeskiej Lipie, wzmaga się do wysokości 44.800 zł., przypadających wyłącznie na czeskie szkoły gminne.

W ogóle tedy rosną wydatki na szkoły średnie w Czechach o 37,380 zł., które dodawszy do 1,158,935 zł. objętych zwykłym preliminarzem, otrzymamy na r. 1882 razem 1,196.315 zł., z uwzględnieniem już drobnego kredytu dodatkowego. Dochody zaś skarbowe pomnażają się o wspomniane powyżej 7.050 zł. tak, że z wszystkich szkół średnich w Czechach wynoszą razem 158,189 zł., czyli o 15,576 zł. więcej niż w galicyjskich.

Ludność Czech nie może żalić się na upośledzenie pod względem zakładów naukowych w porównaniu z innemi krajami. Z 42 szkół średnich w Czechach, utrzymywanych kosztem skarbu, przypada wprawdzie na ludność niemiecką 23, na czeską zaś tylko 19, ale wydatki na szkoły niemieckie czynią, gdy pominiemy budowle i reparacye, niespełna 534,000 zł., na czeskie zaś blisko 561.000 zł., z doliczeniem zaś subwencyj skarbowych dla szkół gminnych nawet przeszło 605,000 zł.

W porównaniu Czech z Galicyą uderza ofiarność Galicyi, t. j. gmin galicyjskich, na rzecz oświaty. Podczas gdy gminy w Czechach przyczyniają się do utrzymania skarbowych szkół średnich sumą tylko 41.198 złr., która nie pokrywa nawet subwencyj udzielanych na odwrót z skarbu szkołom gminnym, gminy galicyjskie na utrzymanie skarbowych szkół średnich składają 52.099 złr., a skarb nie płaci żadnych subwencyj, z wyjątkiem 200 złr. dla katechety w gimnazyum OO. Bazylianów w Buczaczu. W ogóle stosunek państwa do Galicyi w tym kierunku jest dla skarbu o 572.000 złr. korzystniejszy, niż stosunek do Czech.

Dalej przeznaczono w projekcie wczorajszym 4000 złr. na założenie szkoły rysunków w Kutnej Horze i na subwencye dla szkółek przemysłowych i 135.126 złr. na budowę gmachu dla czeskiego żeńskiego seminaryum nauczycielskiego, akademii sztuk pięknych i szkoły przemysłu artystycznego. Razem przeto czynią pozycye projektu wczorajszego na czeskie cele naukowe 226.306 złr. wydatków, a 12.250 złr. dochodów.

Na rzecz **Galicyi** zawiera projekt dwie pozycye na cele naukowe, czyniące 4420 zł. wydatków, a 1200 zł. dochodów. mianowicie: 1620 zł. wydatku na nowo-systemizowaną nadzwyczajną katedrę farmakologii i farmakognozyi przy uniwersytecie Jagiellońskim i 2800 zł. na wyniesienie progimnazyum w **Złoczowie** do rzędu gimnazyów zupełnych, z czego urasta skarbowi dochód w wymienionej co dopiero ilości 1200 zł. W uniwersytecie Jagiellońskim była dotąd jedna tylko katedra ogólnej i eksperymentalnej patologii. farmakologii i farmakognozyi. Najwyższem postanowieniem z dnia 20 października r. 1879 zamianowano profesora zwyczajnego w miejsce suplenta, ale tylko dla ogólnej i eksperymentalnej patologii, tak że farmakologia i farmakognozya pozostawały odtąd bez reprezentanta nauczającego. „Postępy — takmówią motywa dodane do projektu wczorajszego — które całkiem odrębne gałęzie nauki lekarskiej. patologia i farmakognozya, zrobiły w ostatnich dziesiątkach lat, nie pozwalają już łączyć obu gałęzi w jednym ręku, a ztąd na wzór uniwersytetów wiedeńskiego. praskiego i gradeckiego uniwersytet Jagielloński także ma otrzymać osobną katedrę farmakologii i farmakognozyi". Ze względu jednak na finansową sytuacyę państwa, projekt żąda tylko katedry nadzwyczajnej dla wymienionych umiejętności.

Druga pozycya galicyjska, to jest 2800 zł. na uzupełnienie gimnazyum **złoczowskiego**, jest umotywowana jak następuje: „Tuż po otwarciu z początkiem roku szkolnego 1873/74 czterech klas państwowego gimnazyum złoczowskiego uwydatniła się potrzeba uzupełnienia. Z względu na udowodnioną liczną ciągle frekwencyę zakładu nowego pozwolono miastu otwierać swoim kosztem klasy wyższe od początku roku szkolnego 1878/79. Skutek okazał. że słusznie je poutwarzano. Ponieważ nadto miasto na rzecz zupełnego gimnazyum zobowiązało się do prestacyj, które nietylko same w sobie są znaczne. lecz także w porównaniu z prestacyami miast innych nie ustępują im bynajmniej, przeto najwyższem postanowieniem z dnia 2 grudnia r. 1881, przyjmując zobowiązania gminy, przyjęto wyższe także klasy gimnazyum złoczowskiego od dnia 1 września r. 1882 na koszt skarbu".

Oprócz czeskich i galicyjskich pozycyj są w projekcie wczorajszym następujące jeszcze pozycye na cele naukowe: na wewnętrzne urządzenie nowego zakładu patologicznego w uniwersytecie w Insbruku 9700 zł.; na dodatek aktywalny dla nadzwyczajnego profesora nauki o machinach w miejsce adjunkta przy akademii technicznej w Gracu 220 zł.; na dodatek aktywalny dla zamianowanego świeżo nadzwyczajnego profesora encyklopedyi inżenierskiej w akademii technicznej w Bernie 620 zł.; na utworzenie szkół rysunków w Wiedniu i w Insbruku po 2300 zł.. czyli razem 4600 zł.; na reparacye w szkole przemysłowej w Bielsku 2500 zł.; na utworzenie profesury budownictwa w szkole przemysłowej w Czerniowcach 1450 zł.; na otworzenie trzyklasowej szkoły ćwiczeń w żeńskiem seminaryum nauczycielskiem w Dubrowniku (w Dalmacyi) 1200 zł. i na nagrody skarbowe, tudzież na zakupno dzieł sztuki z okoliczności tegorocznej międzynarodowej wystawy artystycznej w Wiedniu 30,000 zł.

Ogółem przeto wynoszą wydatki projektu wczorajszego na cele naukowe 280,216 zł.; dochody zaś, do których prócz powyżej już wymienionych z Czech i Galicyi przybywaja jeszcze z Dalmacyi 350 zł. z krajowego funduszu szkolnego na utrzymanie szkoły ćwiczeń przy żeńskiem seminaryum nauczycielskiem w Dubrowniku i 3000 zł zwrotu górno-austryackiemu funduszowi naukowemu, czynią razem 13,800 zł.

Na cele wyznaniowe zawiera projekt wydatki następujące: na alumnat duchowny w Wiedniu 6000 zł., który to wydatek jest pokryty takąż kwotą zwrotów na rzecz funduszu religijnego; na restauracyę katedry w Trydencie 18.500 zł., co łącznie z 7000 zł. objętemi zwykłym preliminarzem czyni 25.500 zł.; na restauracyą pewnej cerkwi prawosławnej w Dalmacyi 3000 zł. i na zwroty dochodów interkalarnych **galicyjskiemu** i **krakowskiemu** funduszowi religijnemu 26.000 złr., który to wydatek figuruje tylko jako taki jedynie dla formy rachunkowej, a który przeważają dochody w ilości 4000 zł. zwrotu wydatków galicyjskiemu funduszowi religijnemu, co także tylko w formie rachunkowej jest dochodem, i 175.000 zł. rzeczywistego dochodu skarbowego z procentów zlikwidowanego mienia zachodnio-galicyjskich funduszów kościelnych Wiadomo, że już w roku 1881 skarb przejął blisko 800.000 zł. z likwidacyi tegoż mienia (położonego po części w gruntach kościelnych byłej dyecezyi krakowskiej pod berłem rossyjskiem) jako swój dochód nadzwyczajny.

Razem przeto pozycye na cele wyznaniowe czynią wydatków 53.500 zł., w których jest 26.000 zł. formalnego wydatku na Galicyą, dochodów zaś 185.800 zł., w których jest 4000 zł. formalnego i 175.000 zł. rzeczywistego dochodu z Galicyi.

Nakoniec kredytów dodatkowych w dziale tak zwanych wydatków centralnych domaga się rząd: na pomnożenie składu osobistego w ministerstwie oświecenia, mianowicie w przeniesionym doń wydziale szkół przemysłowych 2249 zł., na udział wiedeńskiego muzeum przemysłowego w wystawie tryestyńskiej 5000 zł. i subwencyi na tenże cel dla dolno-austryackiego Towarzystwa przemysłowego 1000 zł.; razem tedy 9249 złr., na które nie ma żadnego własnego pokrycia.

Przez wszystkie przeto pozycye projektu wczorajszego podnosi się etat ministerstwa oświecenia i spraw duchownych w wydatkach o 342.965 zł., w dochodach o 195.800 zł., tak że etat ten. gdy zliczymy pozycye jego wedle dyskutowanych właśnie i po części już uchwalonych w Izbie poselskiej wniosków komisyi budżetowej z pozycyami projektu o kredytach dodatkowych, wynosić będzie w roku bieżącym 17,784.234 zł., w dochodach zaś 5,356.220 zł.

Przy sposobności uwzględnijmy zarazem, choć tylko w liczbach ogólnych, poprzednie projekty o kredytach dodatkowych na r. 1882 z tem tylko nadmienieniem, że nie ma w nich żadnej pozycyi na Galicyę ani z Galicyi. Nasamprzód kredyt dodatkowy dla etatu ministerstwa handlu wynosi wedle gotowego już sprawozdania komisyi budżetowej: w wydatkach 16,590,597 zł., w dochodach 13,320,000 zł., a to wskutek przyjęcia kolei Zachodniej w zarząd skarbowy, przez co etat ministerstwa handlu wedle nieuchwalonych jeszcze wniosków komisyi wynosić będzie ogółem 46,061,654 zł., w dochodach 39,767,800 zł, na której to wysokości nigdy jeszcze nie stał. Dalej kredyty dodatkowe do etatu ministerstwa spraw wewnętrznych czynią wedle projektu rządowego, o którym nie ma jeszcze sprawozdania komisyi. wydatków 92,127 zł.. dochodów 11,373 zł., przez co etat ten podnosi się w wydatkach do 17,536,565 zł., w dochodach do 950,373 zł. Następnie dla ministerstwa spraw rolniczych wymaga rząd kredytu dodatkowego 53.000 zł. (bez dochodów), przez co wydatki tego etatu podnoszą się do 11.519,408 zł., a dochody pozostają niezmienione w ilości 10.602.526 zł. Nakoniec uchwalono już 120.000 zł. kredytu dodatkowego dla ministerstwa obrony krajowej: skutkiem czego etat ten w wydatkach urosł do 8,991.700 zł., a w dochodach pozostał niezmieniony na wysokości 36,000 zł.

Suma wszystkich kredytów po części projektowanych dopiero, po części uchwalonych w komisyi budżetowej, po części już i w Izbie, wynosi przeto w wydatkach 17,198,689 zł., w dochodach 13,527,173 zł., tak, że budżet roku 1882 wynosić ma 479,729,338 zł. w wydatkach, a 442,272,145 zł. w dochodach.

---

cye — pacyent sięgał do kieszeni i nibyto rozdawał pieniądze, gdy hypnotyzer dotknął części mózgu, gdzie domniemywano się uczucia miłosierdzia. Kołysał i całował dziecko, skoro lekarz dotknął części, w której miało mieć siedlisko uczucie miłości macierzyńskiej itd. Tymczasem wiadomo, że i bez dotykania tej lub owej części mózgu hypnotyzowany staje się najpowolniejszem narzędziem i robi, co mu każą i co w niego wmawiają -- hypoteza dr. Braida jest więc zbyteczna. Nauka mogła się mylić i nieraz jeszcze będzie błądzić i tworzyć hypotezy dowolne i urojone, tłómacząc zdumiewające zjawiska hypnotyczne.

Dotąd nauka tyle tylko osiągnęła, że stanęła na gruncie stałym, odrzuciła fantastyczne i nadnaturalne hypotezy i chce się trzymać ściśle obserwacyi, nie oddalając się od samego organizmu ludzkiego, jako gruntu, na którym tworzą się wszystkie te cuda. Już domyślać się można, że na dnie tych szczególnych zjawisk leży prawo fizyologiczne. Jeżeli, jak widzieliśmy wyżej, mogły się tworzyć hallucynacye zbiorowe i ludzie trzeźwi zarażali się jedni od drugich — to temsamem prawem mogą się tworzyć hallucynacye sztuczne i kiedyś, gdy postąpi wiedza, dadzą się wytłómaczyć w sposób naturalny. Dziś nauka pod tym względem przechodzi przez owe stadyum chaotyczne „fenomenów, które się nawzajem krzyżują, w żadnym związku do siebie nie pozostają, przeciwnie w wyraźnej z sobą stoją sprzeczności." To jest gwarancyą ważności odkryć, które jeszcze po hypnotyzmie jako nauce oczekiwać nam wolno, i śmiałbym powiedzieć, że kto wie, czyli kiedyś to odkrycie naukowe nie zajmie zaszczytne miejsce obok ważnych odkryć tego wieku?

Dotąd przynajmniej osiągnięty jest wielki skutek cywilizacyjny, na który właśnie chciałem zwrócić uwagę — nauka nie podaje nam wprawdzie jeszcze klucza do zrozumienia fenomenów hypnotycznych, ale te fenomena poddane ścisłej analizie, stały się same kluczem do zrozumienia i wytłómaczenia niepojętych dotąd objawów fantastyczności. Hypnotyzm wykazuje, jakim niewyczerpanem źródłem fantastycznych niepojętych zjawisk są nerwy ludzkie. Wszakże nie jest to fakt oderwany, stojący sam, bez związku z innemi zjawiskami. Pokrewnym hypnotyzmowi jest cały nieskończony szereg różnych faktów. Już teraz domyślać nam się wolno przynajmniej w przybliżeniu, dlaczego wschodni fakir wpada w atak kataleptyczny po półgodzinnem wpatrzeniu się w czubek nosa, dlaczego czarodziej arabski usypia i rzuca urok na swą ofiarę, pokazując jej na dłoni zakreślone czarne koło, w które każe bystro się wpatrywać, poczem pokazuje jej duchy i widziadła. Stan hypnotyczny, ta niesłychana rewolucya w organizmie człowieka, wywołana mocą tak prostych przyczyn, tłómaczy nam mnóstwo nierozjaśnionych zjawisk w dziejach i codziennem życiu — tłumaczy, czemu exorcyzmowany popadał w konwulsye na rozkaz exorcysty i czemu po długiem wpatrzeniu się w źwierciadło czarodzieja widziano cienie księżnej Burgundzkiej i Barbary Radziwiłłównej. tłómaczy nam czary Cagliostrów i Humów, widma, aparycye, niezrozumiałe cuda wirujących stolików i t. d.

Fantastyczność obrana z barw cudownych stoi przed nami bez dawnego swego znaczenia. Człowiek, nie wiedząc o tem, sam z siebie ją wysnuwał, sam był niejako twórcą zaczarowanego świata!

Jaki będzie rezultat naukowy obserwacyj dzisiejszych nad zjawiskami hypnotycznemi — czy przyczynią się w czem do postępu praktycznego medycyny, to kwestya specyalną, o której niech decydują ci, którzy się znają na rzeczy i których to obchodzi. Dla myślącego ogółu najważniejszym rezultatem, który nauka dotąd osiągnęła w tej całej kwestyi, jest wykazanie niezmiernej potęgi nerwów i wytworzenia się na tym gruncie pojęć fantastycznych. Ostatnia tedy fala fantastycznych wyobrażeń wraca do źródła, tam skąd wyszła. Widzieliśmy, że źródło fantastyczności było w organizmie ludzkim — teraz nauka dowodzi, że ostatecznem wytłómaczeniem różnych zjawisk fantastycznych są — nerwy człowieka. Może niejednemu żal będzie owego świata urojeń, które przez odkrycie tak bardzo prostego faktu niknie jak poetyczne *fata morgana*. Lecz historya dowodzi, że nie mamy czego żałować. Fantastyczność w sztuce niezdolną jest stworzyć prawdziwego piękna, w rzeczywistości, w życiu praktycznem, codziennem zrodziła nieraz nieszczęścia i klęski.

Jeżeli nam chodzi o nadzwyczajność, to jej szukajmy w rzeczywistości. Wszakże pokazało się raz jeszcze. że klucza do tylu tajemniczych zagadek w samym człowieku należy szukać, nie po za nim. Nie można nawet przewidzieć doniosłości tych cudów, które nowe obserwacye, oparte na zjawiskach hypnotycznych, mogą odkryć w organizmie ludzkim. Patrzmy się na nie, już nie jak niegdyś na objawy fantastyczne z bezmyślnem zdziwieniem dziecka, któremu przed oczami przesuwają barwne szkiełka latarni magicznej, ale z uwielbieniem myślącego człowieka, który na widok misternego zegara, z harmonijnej a mądrej komplikacyi kółek i sprężyn, wnosi o wszechmocy i wszechrozumie wielkiego mechanika!

Rada państwa.

Na piątkowem posiedzeniu komisyi celnej p. minister handlu baron **Pino** złożył imieniem rządu następujące oświadczenie: Reforma taryfy celnej ma przedewszystkiem na celu harmonijne popieranie przemysłu i rolnictwa. Dalszą pobudką reformy była konieczna potrzeba podwyższenia dochodów finansowych państwa. Popieranie przemysłu i rolnictwa może być w zupełności urzeczywistnione w wspólnym celnym obrębie, dlatego nowa taryfa jest kompromisem interesów obu połów monarchii. Ułożenie jej poprzedziły bardzo sumienne, połączone z licznemi trudnościami obrady i prace przygotowawcze. Z tych i innych powodów taryfę można ocenić trafnie tylko jako całość, a wobec takiego jej charakteru, niemniej ze względu na to, że jest ona kompromisem i niejako układem między Austryą i Węgrami, każda ze stron w tym tylko razie może się uważać za związaną tym układem, jeśli całość nie zostanie w niczem naruszoną. Jakiekolwiekbądź zmiany musiałyby pociągnąć za sobą nowe układy, których następstwa nie dałyby się przewidzieć i które mogłyby ostatecznie obalić całe dzieło.

Zdaniem c. k. rządu obustronne interesa państwowe wymagają w równej zupeł-

nie mierze zaprowadzenia ceł finansowych, gdyż ani rząd obecny, ani poprzedni, ani ten, który po nim nastąpi, nie może, nie mógł ani nie będzie mógł podzielać zapatrywania, iż cła finansowe przynoszą korzyść Węgrom. Odrzucenie tych ceł z powodu owych rzekomych korzyści byłoby bezpośrednim argumentem przeciw zasadzie jednolitego okręgu celnego. Argument taki wywołałby niewątpliwie odparcie, iż Węgry najwięcej mają powodu do sprzeciwiania się przyjęciu ceł przemysłowych, bo są niemi obciążone jednostronnie na korzyść przemysłu austryackiego. Rząd przeto obecny, tak samo jak rząd poprzedni w czasie rokowań r. 1878 musiał starać się zrównoważyć sumiennie korzyści i niekorzyści niniejszego układu celnego. Jeśli zaś opinia publiczna dowiadywała się dotychczas tylko o uciążliwych postanowieniach nowej taryfy, to rozprawy ogólne w komisyi powinny wyświecić mylne zapatrywania i położyć tamę jednostronnym sądom.

Uważam sobie za obowiązek wskazać na to, że przedłożona taryfa zadowalnia faktycznie nietylko prawie wszystkie te życzenia austryackich przemysłowców i rolników, które przy rewizyi w r. 1878 zdawały się być niemożliwemi do spełnienia, lecz także i te uprawnione żądania, z jakiemi wystąpiono po wprowadzeniu r. 1879 reformy niemieckiej taryfy celnej.

Treścią tych żądań było, ażeby taryfa nasza mogła być ułożoną samodzielnie bez potrzeby czynienia dobrowolnych ustępstw na rzecz zagranicy, oraz ażeby cła nasze odpowiadały przecięciowo cłom w Niemczech, a nareszcie, ażeby interesa rolnictwa zagrożone skutkiem zaprowadzenia nowej niemieckiej taryfy celnej doznały sprawiedliwego uwzględnienia.

Taryfa przedłożona uwzględnia ile możności życzenia wypowiedziane przez Izby handlowe, liczne korporacye, tudzież pojedyncze strony interesowane.

Przy opracowaniu tej taryfy powodowano się wyłącznie interesami własnemi, a cła zostały w ten sposób unormowane, ażeby przemysł rodzinny, tam, gdzie tego wymaga potrzeba i gdzie okazuje się to możliwem, doznawał opieki, dającej mu możność łatwiejszego wytrzymania konkurencyi zagranicznej, nie wykluczając jej jednak zupełnie.

P. minister, oświadczywszy następnie, że rząd weźmie w opiekę przedewszystkiem targi krajowe, dodaje, że dalekim jest od tego, aby miał odradzać komisyi dokładny i szczegółowy rozbiór elaboratu rządowego, mniema jednak przytem, że powoływanie znawców do dania opinii o projektowanych reformach mogłoby wzbudzić na nowo walkę interesów i zachwiać porozumienie z takim trudem doprowadzone do skutku.

Dep. Meznik przemawia za otwarciem dyskusyi ogólnej, sprzeciwia się jednak temu, aby komisya zaraz teraz miała powziąć uchwałę, czy ma zwoływać ankiety i dla jakich przedmiotów.

Dep. Chlumecki proponuje pięć ankiet dla rozpoznania ceł zbożowych, ceł od tkanin z wyjątkiem przemysłu jedwabniczego, ceł od skór, ceł od wyrobów ze szkła i chemikaliów, oraz ceł od żelaza.

Dep. Baum nie jest bynajmniej za przewlekaniem całej sprawy, pierwej jednak pragnie otwarcia dyskusyi, aby się dowiedzieć, dla których działów taryfy mają być złożone ankiety.

Dep. Neuwirth żąda najpierw przesłuchania znawców a potem dopiero rozpraw nad pojedynczemi pozycyami.

Po dalszych przemówieniach deputowanych Meznika i Riegera dep. Baum uczynił wniosek następujący:

„Komisya zastrzega sobie w ciągu rozpraw szczegółowych nad pojedyńczemi pozycyami taryfy powołanie znawców, oraz szczegółowe określenie pytań, jakie im mają być zadane.“

Komisya 12 głosami przeciw 9 przyjęła ten wniosek.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Monopol tytoniowy w Niemczech).

Niemiecka rada ekonomiczna obradowała zeszłego piątku nad projektem rządowym o zaprowadzeniu monopolu tytoniowego w Niemczech. W motywach do tego projektu powiedziano, że rozwój podatków pośrednich w Niemczech bardzo jest zacofany a finanse rzeszy i pojedyńczych państw, pomimo podwyższonej taryfy celnej, są w smutnym stanie. Dlatego rząd obrał tytoń i gorące napoje za źródła podniesienia finansów. Tytoń w Niemczech jeszcze nie jest finansowo dostatecznie eksploatowany. Dalej przedłożenie rozbiera systemata oclenia tytoniu w Anglii i Ameryce, oraz system monopolu tytoniu surowego i przychodzi do wniosku, że żadnego z nich nie można przyjąć w Niemczech, dla których odpowiednim jest jedynie system monopolu handlu i fabrykacyi tytoniu.

Obwody, w których tytoń obecnie jest uprawiany, pozostaną tak jak są, tylko poczynione będą niektóre podziały. Fabrykacya prywatna tytoniu o ile możności zostanie uwzględnioną, a nadto założoną będzie wielka liczba (30) głównych fabryk i około 130 filialnych, które ogółem zatrudniać będą 80.000 robotników.

Ustawa o monopolu ma być ogłoszoną najpóźniej w lipcu lub sierpniu r. b. Fabrykanci tytoniów, handlarze tytoniu surowego, oraz techniczni robotnicy otrzymają odpowiednie odszkodowanie lub remuneracyę (*Entschädigung und Vergütung*).

Różnica pomiędzy temi sposobami wynagrodzenia polega na tem, że remuneracyę uzyska ten, kto zostanie umieszczony w administracyi monopolowej, albo też ofiarowanej mu posady nie przyjmie, odszkodowanie zaś otrzymają ci, którzy najmniej przez lat pięć utrzymywali się ze sprzedaży i wyrobów tytoniu.

Dalej następują rozmaite obliczenia i zestawienie dochodu i wydatków, po których zbilansowaniu zostaje czystego dochodu 165,487.917 mr.

W dyskusyi ogólnej nad tem przedłożeniem zabierało głos kilkunastu mowców, których znaczna większość występowała przeciw monopolowi.

Członek rady Schöppelberg, który pierwszy wystąpił przeciw przedłożeniu rządowemu, podniósł, że mopol zrujnuje do szczętu kwitnące dzisiaj miasto Bremę i tysiące ludzi pozbawi chleba. Z zaprowadzeniem monopolu ustanie natychmiast dotychczasowy wielki wywóz fabrykatów tytoniowych z Niemiec.

Członek Wolff wystąpił w obronie monopolu, który bądź-co-bądź musi z czasem być zaprowadzonym, więc lepiej go zaprowadzić zaraz, skoro tak znaczne przyniesie państwu korzyści. Naturalnie, że przytem trzeba będzie ponieść pewne ofiary, które jednakże obecnie nie będą tak wielkie, jak byłyby później. W ogóle przeważna część ludności godzi się już na to, że najuciążliwszemi są podatki stałe i dla tego system podatków niestałych trzeba koniecznie jak najbardziej rozszerzyć.

Członek rady Hagen z Królewca konstatuje, że nigdy jeszcze nie patrzono z taką trwogą na wniesioną przez rząd ustawę jak na obecną. Ustawa ta, gdyby przyszła do skutku, szerzyłaby tylko niemoralność i wszystko, co się z nią wiąże, jak przemytnictwo i t. d.

Następny mowca Leuschner uważa w tytoniu najdogodniejszy przedmiot do oclenia. Zdaniem mówcy monopol jest konieczny, bo państwo musi utrzymywać wielką liczbę wojska a na to potrzeba pieniędzy.

W tym duchu toczyła się cała dyskusya, w czasie której minister Bötticher oświadczył, że pominąwszy wszystkie szczegóły projektu, rada ekonomiczna ma przedewszystkiem odpowiedzieć na następujące pytania: 1) Czy monopol tytoniowy jest stosownym środkiem do przeprowadzenia finansowej reformy? 2) Czy zaprowadzenie monopolu leży w interesie rolnictwa? 3) Jak najlepiej urządzić administracyę? 4) Jak unormować czas przejściowy? 5) Jak najwłaściwiej unormować wynagrodzenia dla fabrykantów, kupców i robotników?

Większa część dzienników berlińskich jest tego przekonania, że rada ekonomiczna, pomimo że zostaje pod bezpośrednim wpływem komisarzy rządowych, odrzuci projekt monopolu.

(Parlamentaryzm w Bawaryi).

W sejmie bawarskim toczyła się dnia 4 b. m. nader ożywiona a nawet namiętna dyskusya nad konstytucyonalizmem i parlamentaryzmem. Dep. Kopp, członek prawicy, uderzył silnie na rząd, czyniąc mu różne zarzuty i domagając się jego ustąpienia ze względu na zasadę rządów reprezentacyjnych, iż ministrowie winni poddać się żądaniu większości, gdyż oni a nie korona odpowiadają za czynności rządowe przed parlamentem. Ministrowie zatem dzisiejsi winni poddać się do demisyi lub zaapelować do kraju i rozwiązać Izbę. Na to odpowiedział prezes gabinetu Lutz, że Kopp nie rozróżnia dokładnie konstytucyonalizmu od parlamentaryzmu. Parlamentaryzmu nie ma w Bawaryi a w konstytucyi nie ma żadnego prawnego przepisu, zmuszającego gabinet do wzięcia dymisyi. Gabinet ustąpiłby niezawodnie, gdyby miał przekonanie, że ustąpienie jego mogłoby się przyczynić do zniesienia panujących w kraju zatargów; ponieważ jednak do tego przekonania przyjść nie może, zostaje zatem i przyjmuje za to zupełną odpowiedzialność na siebie, nie zasłaniając się bynajmniej korona.

Ostatnie te słowa prezesa gabinetu odnosiły się do zarzutu uczynionego przez Koppa z powodu niedawnego listu króla Ludwika, który wyraził Lutzowi swoje nieograniczone zaufanie.

(Zagraniczna polityka Francyi.)

Na porządku dziennym kilku ostatnich posiedzeń Izby francuskiej była znowu dyskusya w sprawie polityki zagranicznej, przedewszystkiem jednak szło o najważniejsze dla Francyi kwestye: tunetańską i egipską. Przy tej sposobności godną uwagi była oględność gabinetu Freycineta i wstrzemięźliwość Izby, która przyjęła skąpe, prawie żadne wyjaśnienia prezesa gabinetu, nie okazując się zbyt natarczywą. Jeżeli porównamy głos ks. de Broglie w sprawie tunetańskiej, który krytykował politykę rządów Gambetty, z głosami deputowanych, którzy obecnie przemawiali w tej samej sprawie, to okaże się, że wówczas polityk umiarkowany i były członek rządów napoleońskich mówił radykalniej, niż dziś deputowani skrajnych stronnictw interpelujący Freycineta.

Na liczne interpelacye dawniejsze odpowiedział w swoim czasie Gambetta, że po stłumieniu powstania rząd utrzymał w mocy traktat z bejem Tunisu i zaprojektuje artykuły organiczne. Nazwano to pięknie brzmiącym frazesem. Obecnie na interpelacyę deputowanego Tenot, Freycinet nie odpowiedział nawet podobnym uspokajającym frazesem. Deputowany Tenot rzekł między innemi: Sytuacya jest tego rodzaju, iż jesteśmy na mocy traktatu zobowiązani bronić Tunisu przed wszelkim ewentualnym atakiem, a bejowi Tunisu nie wolno bez naszej aprobaty wchodzić w stosunki z żadnem mocarstwem zagranicznem. Nie mamy jednak prawa mieszać się w administracyę wewnętrzną, chociaż obowiązani jesteśmy do utrzymywania porządku wewnątrz i do dziś naprzykład wojska nasze muszą egzekwować podatki przez beja Tunisu rozpisane. Czy nie byłby zatem rząd skłonny do uzupełnienia traktatu z 12 maja w tym duchu, azeby nam służyło prawo kontroli władz administracyjnych.

Freycinet odpowiedział na to, że wprawdzie byłoby bardzo pożądaną rzeczą, ażeby opieka Francyi nie ograniczała się na samem tylko uśmierzeniu rokoszów, lecz żeby położyła także zasługi przez czynność pożyteczną dla kraju. Trzeba się przygotować do tego, lecz najważniejszem zadaniem jest teraz uregulowanie kwestyi finansowej, a potem dopiero będzie można pomyśleć o cłach, robotach publicznych i administracyi w ogóle. Kwestya finansowa nastręcza jednak wiele trudności, ponieważ bej Tunisu obarczony jest większemi wydatkami i ciężarami niż może mieć dochodów. W końcu dodał minister, że nic nie wie o tem, jakoby generał Lambert otrzymał polecenie zorganizowania korpusu krajowego w celu utrzymywania bezpieczeństwa w posiadłościach beja.

Na tem samem posiedzeniu deputowany prawicy Delafosse interpelował o politykę rządu wobec Egiptu. Nadmienił przytem, iż według jego zdania pomiędzy polityką obecnego gabinetu a polityką Gambetty w sprawie egipskiej zachodzi wielka różnica. Mowca twierdził, że dopóki u stery był Gambetta, żaden Francuz nie wątpił o blizkiej wyprawie do Egiptu, a z Izby nikt przeciw temu nie protestował. Następnie rozwijał mowca swoje zapatrywania i krytykę, utrzymując, iż żaden z rządów republikańskich nie ustrzegł się błędu, lecz każdy przyczynił się do zrobienia z Turków nieprzyjaciół Francyi, że nad Nilem Anglicy o wiele lepsze robią interesa, że gdyby się teraz zebrała konferencya mocarstw, to powierzyłaby Turcyi przywrócenie porządku w Egipcie, a wreszcie wspomniał o agitacyi panislamickiej Turcyi.

Prezes gabinetu Freycinet uspakajał Izbę w swej odpowiedzi tem, iż rząd w Kairze wyszedł z łona narodu, któremu nie można odmawiać uprawnienia do rządzenia sobą, oraz zapewnił, że nie okaże się potrzeba interwencyi obcej w Egipcie, ani interwencyi Porty. Zakończył oświadczeniem, że dopóki on znajduje się na dzisiejszem stanowisku Izba nie potrzebuje obawiać się polityki awanturniczej.

Zdaniem opinii publicznej we Francyi Freycinet dlatego był tym razem tak małomowny w sprawach polityki zagranicznej, ponieważ nie chciał zbytecznie narażać poprzedników swoich w gabinecie. Gdyby był więcej mówił, byłyby jaskrawiej wystąpiły różnice jego polityki od polityki poprzedniego gabinetu. Organa Gambetty tymczasem nie zachowują wcale tej delikatności wobec Freycineta, lecz wykazują, jakie niekorzyści dla Francyi wynikłyby z ewentualnego kongresu mocarstw.

KRONIKA

† **Baron Karol Bienerth**, feldmarszałek-porucznik, c. k tajny radca, generał-komendant w Krakowie, zmarł pozawczoraj, w niedzielę, w 57 roku żywota na zapalenie płuc. Monarchia traci w nim jednego z najwaleczniejszych i najdzielniejszych wodzów, który, począwszy od kampanij włoskich w r. 1848 i 1849 aż do wyprawy okupacyjnej, odznaczał się świetnie na polach bitwy. Znakomity i zwycięzki udział zmarłego jako komendanta czwartego korpusu okupacyjnego w tej ostatniej kampanii tkwi jeszcze świeżo w pamięci. Zdobycie Briki, zajęcie Tuzli i Zwornika wśród ciągłych zwycięzkich potyczek i wybornie skombinowanych i przeprowadzonych ruchów należą do najświetniejszych epizodów wyprawy. Generałem-komendantem w Zachodniej Galicyi mianowany został bar. Bienerth w r. 1879. Na stanowisku tem umiał sobie zjednać wysoki szacunek i prawdziwe sympatye a ludność szczerze podziela żal armii, opłakującej dziś jednego z swych najznakomitszych wodzów.

— **Niebo marcowe.** Firmament niebieski w tym miesiącu między godziną 9 a 10 wieczór przedstawia tę osobliwość, że jednocześnie znajdują się nad horyzontem prawie wszystkie gwiazdy pierwszego rzędu. Dlatego też obraz nieba w marcu jest najwspanialszy z całego roku.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu A. W. z pomieszkania hotelowego zegarek srebrny ankier o czarnej tarczy wartości 35 zł., panu Sz. B. zegarek srebrny ze srebrnym łańcuszkiem wartości 20 zł., panu K. O. z pomieszkania pierzynę i 2 poduszki w łącznej wartości 25 zł., a pani S. F. szal turecki. — Straż policyjna aresztowała Barbarę Macek po dokonanej kradzieży zegarka srebrnego z łańcuszkiem srebrnym. — Złożono w policyi skórzaną torebkę z kartkami loteryjnemi i różnemi notatkami.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wrocławiu prof. dr. Oscar Simon, dyrektor dermatologicznej kliniki w tamtejszym uniwersytecie, przeżywszy lat 37; w Hamburgu dr. Maurycy Redslob, znany oryentalista, w 78 roku życia; w Paryżu pisarz Ludwik Kalisch.

— **Zabytki** z czasów celtyckich, mianowicie cztery naramienniki bronzowe z piękną patyną, oraz szczątki skieletu kobiety, znalazły w tych dniach dzieci bawiące się na brzegu Dunaju pod Nussdorf. Zdaniem znawców naramienniki są roboty etruskiej. — Z rzeki Lublanki pod Starą Lublaną (Nâuportus) rybak wydobył w zeszłym tygodniu cztery garnki bronzowe i takąż warząchiew, oraz kilka rzymskich naczyń glinianych. — Londyńskiemu *Times* donoszą z Rzymu: Od kilku dni podjęto na nowo poszukiwania za starożytnemi zabytkami na *Forum*. Roboty prowadzone będą teraz już bez przerwy aż do zupełnego odkopania całego obszaru od łuku Tytusa do *Tabularium*, na którego szczątkach stoją dziś nowoczesne budynki municypalne u stóp Kapitolu. Przedewszystkiem muszą być rozkopane dwie tamy, przecinające obszar dawnego *Forum* na krzyż. Jedna z nich, wiodąca z Via-Miranda nad szczątkami dawnej świątyni Antonina i Faustyny aż do rogu Palatynu, jest właśnie rozkopywaną, a tutejsi archeologowie z gorączkową niecierpliwością na razie oczekują zwłaszcza odkrycia szczątków starożytnej Via Sacra i łuku Fabiusza.

— **Najstarszym człowiekiem** w Czechach jest niejaki Maciej Korotwicki, rodem z Aujezd, liczący obecnie lat 115. Do niedawna jeszcze starzec ten pieszo robił parę mil dziennie za jałmużną, od kilku dni dopiero znajduje się w szpitalu powszechnym w Pradze, zapadł bowiem na zanik schyłkowy. Słuch i wzrok ma Korotwicki dotychczas nieosłabiony wcale.

— **W skutek wybuchu** kotła parowego w fabryce spirytusu w Temeszwarze, sześciu robotników poparzonych zostało na śmierć.

— **Jesse Helfmann**, pamiętna z procesu rossyjskich carobójców, z których jedna tylko została ułaskawiona od szubienicy, umarła w tych dniach w więzieniu petersburskiem i w cichości pochowana została nocą na cmentarzu ubogich. W październiku r. z. Helfmannówna, jak wiadomo, została matką; od tego czasu chorowała już ciągle. Czy przed śmiercią nie poczyniła jakich zeznań o swojem stronnictwie, tego oczywiście nikt się nigdy nie dowie.

— **Wypadek na morzu.** Na wodach Jarmouth, u wybrzeży hrabstwa Norfolk, rozbił się podczas gwałtownej burzy parowiec *Livadia*, płynący z Newcastle. Grób w morzu znaleźli kapitan i 23 majtków.

— **Naśladowca Thomasa,** agent Bader w Berlinie, sprowadzony został w tych dniach z więzienia Moabickiego na miejsce swej zbrodni, dworzec szczeciński, gdzie przesłuchany został przez komisyę sądową i skonfrontowany z robotnikami kolejowymi, którzy obecni byli nadawaniu przez niego skrzynki z przyrządem wybuchowym. Wina Badera stwierdzona została we wszystkich szczegółach, a nadto powiodło się sądowi wykryć kilku wspólników złoczyńcy.

— **Magiczne wrażenie,** co się zowie, ma sprawiać teraz wieczorami pałac kryształowy w Londynie, oświetlony mnóstwem lamp elektrycznych z powodu odbywającej się w nim właśnie wystawy elektrycznej. Północny pawilon pałacu, który, jak wiadomo, cały ze szkła jest zbudowany, oświetla słońce elektryczne Brucha o sile 150.000 świec, dalej 40 świeczników, każdy o sile 20.000 świec, wreszcie 26 mniejszych kinkiet i 600 lamp systemu Lane-Fox. Niemniej wspaniale oświetlone są także inne pawilony, skrzydła i dziedzińce tego wspaniałego pałacu. Salę koncertową oświetlił Edison 600 swoimi lampami.

— **Tajemnicza zbrodnia.** *Ellöner* opowiada: W pociągu kolejowym, który w nocy na 27 lutego jechał z Bares do Pięciokościołów, znajdował się między innymi lekarz pułkowy 5 pułku ułanów dr. Robert Schrottmann, który miał przeprowadzić pobór rekruta w tem ostatniem mieście. Około północy dr. Schrottmann

wysiadł był na chwilę z wagonu na stacyi St. Lörincz, ale ku niemałemu zdziwieniu towarzyszów podróży już nie powrócił. Ci ostatni, przybywszy do Pięciokościołów, zastali tam już doniesienie naczelnika stacyi St. Lörincz, że dr. Schrottmann znaleziony został na odludnem miejscu dworca nieżywy, z trzema pchnięciami nożem, że jednak, jak się zdaje, nie braknie nic z gotówki i kosztowności, które miał przy sobie. — Według późniejszych doniesień komisya sądowa znalazła na zwłokach zamordowanego sześć ran, z których dwie, w serce zadane, były absolutnie śmiertelne. Sekcya wykazała jednak, iż dr. Schrottmann w chwili śmierci znajdował się w stanie zupełnej niepoczytalności intellektualnej, być więc może, że sam sobie odebrał życie.

— **Wyprawa balonowa** pułkownika Brine w Londynie, zapowiadana od dłuższego czasu, nie powiodła się fatalnie. Brine, słynny i bardzo doświadczony żeglarz powietrzny, od kilku tygodni czynił na wielką stopę przygotowania do tej wyprawy, mając zamiar dostać się balonem z Canterbury przez kanał La Manche wprost do Boulogne. Balon sporządzony był podług nowego systemu z gutaperki i należycie zaopatrzony w żywność i wszelkie przybory. Dnia 4 b. m. o godzinie 11 rano Brine z jednym towarzyszem wzbił się w górę. Przy pomyślnym wietrze balon leciał w kierunku Folkestone, o godzinie 5 po południu jednak nadeszła do Londynu wiadomość, że w odległości $9\frac{1}{2}$ mil morskich od Dovru spadł na morze, i że wysłano z wybrzeża łódź z pomocą. Około godziny 6 wieczór parowiec, nadpływający z Calais, przywiózł do Dowru balon i podróżnych.

— **Najciekawszą maskaradą** tegorocznego karnawału rzymskiego na *Corso*, jak opowiada korespondent *Gaz. Warsz.* z wiecznego miasta, była ta, która zabawy zamknęła, to jest pochód umierającego karnawału z placu Weneckiego na plac *del Popolo*. Pochód ten składał się z kilku tysięcy humorystycznych trasparentów poprzedzających wóz, na którym siedziała w krześle w szlafroku i nocnym czepcu olbrzymia postać umierającego karnawału, którą lekarz cucił nieustannie. Przed nią jechał na innym rydwanie „wirtuoz głodowy“ doktor Tanner po ukończonym poście, i wyobrażona była także przyszła wystawa przymysłowa i artystyczna rzymska. Niesiono także księżyc w trzeciej kwadrze z olbrzymim nosem, a w około niego tańczące żaby, przepysznie wykonane, poprzekrajane arbuzy, olbrzymie *fiaschi* czyli flasze, wyobrażające różne wielkie przedsięwzięcia i projekta, przeróżne zwierzęta symbolizujące gospodarskie wystawy w Turynie i Medyolanie i t. d. Wszystko to ozdobione było odpowiedniemi napisami, które głośny śmiech wzbudzały. Najudatniejszą może była *Friggittoria* rzymska czyli wóz przedstawiający szopę, na której Rzymianie i Rzymianki smażyli tak zwane *fritelle*, rodzaj pączków na oliwie, wielce tutaj cenionych i powszechnie jadanych w dzień św. Józefa. Karnawał skonał dojechawszy do placu *del Popolo*, a trup jego podług świeżego, odnowionego z pogaństwa systemu grzebania, spalony został publicznie wśród bengalskich ogni, tysiącznych trasparentów, oraz niezliczonych masek w półkole ustawionych. Uroczę oświetlenie ogromnej nowej ulicy *Via Nazionale* za pomocą elektrycznego światła, zapalającego się na mnóstwie żelaznych arkad, tworzących jakoby jedną niezmierną galeryę, powtarzało się niemal co wieczór i prowadziło do nadzwyczajnej wystawy i jarmarku win z całego półwyspu, których najlepsze gatunki wynagradzane były medalami przez p. Bertiego, ministra rolnictwa i handlu.

(*r*) **Łódź ratunkowa.** Na normandzkich brzegach oceanu odbywały się w tych dniach próby nowego wynalazku łodzi ratunkowej. Jest ona zbudowana z płótna napojonego smołą i rozciągnionego na skielecie stalowym, składanym tak, że można złożyć łódź i rozłożyć jak kapelusz na sprężynach. Przy próbach dwóch ludzi potrzebowało pięciu minut, aby rozłożyć, uzbroić w wiosła i puścić na morze tak przyrządzoną łódź. Pięćdziesiąt takich łodzi złożonych pomieścić się może na dnie średniego statku, bardzo mało dodając mu ciężaru, a w razie niebezpieczeństwa można za ich pomocą ocalić osadę i pasażerów. Łódź, z którą odbywano próbę, mogła pomieścić trzydzieści osób.

Fizyologia pisma.

III.

(*w*) Streściliśmy dość obszernie wywody Vogta, nadmienić jednak winniśmy, że pierwszy z jego wniosków, ten mianowicie, że kierunek pisma dośrodkowy lub odśrodkowy nie pochodzi z żadnych przyczyn fizyologicznych lecz jest wypływem zewnętrznych i czysto materyalnych warunków, nie zdaje się bynajmniej ostatecznie udowodnionym, i że więcej daleko ma prawdopodobieństwa utrzymania się w nauce zdanie wprost przeciwne tych uczonych, którzy twierdzą, że nasz sposób pisania od strony lewej ku prawej jest wyższym i doskonalszym niż sposób odwrotny, którego się trzymają ludy semickie.

Dowody, które przemawiają za tem ostatniem twierdzeniem, zebrane przez G. Delaunaya w rozprawie p. n. *Les mouvements centripetes et centrifuges* (Ruchy dośrodkowe i odśrodkowe) dadzą się streścić, jak następuje:

Bardzo mało jest zwierząt, które kończnami swojego ciała mogą wykonywać ruchy poziome, te jednak, które posiadają uzdolnienie do takich ruchów, wykonywają je zawsze w kierunku dośrodkowym. Kot uderzając łapką wykonywa ruch dośrodkowy, skierowany ku osi swego ciała. Małpy, stanowiące przejście od czworonożnych do dwunożnych stworzeń, wykonywają także ruchy dośrodkowe. Bijąc się z sobą, uderzają się dłonią, a nie powierzchnią ręki. Właściwość ta, różniąca te zwierzęta od człowieka, który może wykonywać zarówno ruchy dośrodkowe jak odśrodkowe, ma przyczynę w anatomicznej budowie kończyn, które u małp są zwrócone na dół, u człowieka zaś do góry. U małp zatem właściwemi są ruchy dośrodkowe, ponieważ doprowadzają rękę do normalnego położenia, u człowieka przeciwnie ruch odśrodkowy do takiego położenia ją doprowadza. Różnica ta między człowiekiem a małpą bardzo wyraźna, istnieje w mniejszym stopniu pomiędzy rozmaitemi rasami ludzi. U ludów pierwotnych, mniej cywilizacyjnie rozwiniętych, przeważają ruchy dośrodkowe, u ras wyższych, cywilizowańszych odśrodkowe i w miarę rozwoju cywilizacyi te ostatnie biorą przewagę. Tak w piśmie sanskryckiem, perskiem, greckiem pierwotnie używano dośrodkowego następstwa głosek, później dopiero zaczęto pisać odśrodkowo od strony lewej ku prawej. Najdawniejsze zegary nakręcały się od strony prawej ku lewej, później dopiero przyjęto teraźniejszy sposób nakręcania, od czego wyjątek stanowi Anglia, gdzie jeszcze teraz robią zegary nakręcane w przeciwnym kierunku. Mnóstwo innych ruchów wykonywamy podobnież od strony lewej ku prawej. W tym kierunku poruszamy klamki i klucze, wkręcamy śruby, obracamy kołowrotek, młynek do kawy, katarynkę, koła maszynowe, w tym kierunku ustawiamy książki na półkach, w tym kierunku pocieramy zapałkę, jednem słowem ruchy odśrodkowe są główną cechą czynności wykonywanych zręcznie i wprawnie. Tylko najpierwotniejsze czynności rolnicze: żęcie, koszenie i t. p. wykonywają się za pomocą ruchów dośrodkowych.

Nie jest to jednakże przyrodzoną nam właściwością, lecz wyrabia się w życiu przez praktykę. Dzieci mają wyraźną skłonność do ruchów dośrodkowych, pierwotnych, mniej rozwiniętych. Ręka dziecka nie tak łatwo wykręca się na zewnątrz jak ręka dorosłego człowieka. Bije ono dłonią, łyżkę trzyma zwracając dłoń na dół i trzeba je dopiero uczyć, ażeby ją trzymało przyjętym powszechnie sposobem i t. p. Delaunay przekonał się licznemi doświadczeniami czynionemi w szkołach i ochronach, że prawie wszystkie dzieci do lat sześciu kreślą koło w kierunku przeciwnym ruchowi wskazówek zegarka, linię prostą prowadzą od strony prawej ku lewej, w tym kierunku chcą wkręcać śruby, kręcić młynek od kawy, nakręcać zegarek i t. p. Zauważył również u dzieci trzech i czteroletnich widoczną skłonność do czytania i pisania od strony prawej ku lewej. Dziecko po raz pierwszy piszące kreski podług wzoru, zaczyna wiersz od strony prawej, jeżeli mu z góry nie powiedziano, że powinno pisać w kierunku przeciwnym.

W mniejszym stopniu niezawodnie niż dzieci, ale zawsze bardzo widocznie, okazują skłonność przeważną do ruchów dośrodkowych kobiety. Wszystkie części odzieży męskiej zapinają się od strony lewej na prawą, zaś wszystkie części kobiecego ubrania zapinane są w kierunku przeciwnym. Delaunay zapewnia, że kobieta, przebrawszy się w męskie ubranie, zapina je zawsze lewą ręką, gdyż tą wykonywa ruchy dośrodkowe, a zapinając prawą czyniłaby ruch odśrodkowy. W większej części doświadczeń przedsiębranych przez Delaunaya, kobiety tak samo jak dzieci opisywały okrąg koła w kierunku przeciwnym biegowi strzałek zegaru. Czynności przeważnie kobiece, jak szycie, zamiatanie, ścieranie kurzu, zbieranie szumowin przy gotowaniu, bicie jaj na pianę, prawie wyłącznie odbywają się zapomocą ruchów dośrodkowych. Delaunay zrobił spostrzeżenie, że dobre kucharki, tak zwane *cordons bleus*, wycierając talerz, poruszają ręką w kierunku wskazówek zegara, a nieudolne w przeciwnym.

Z tych wszystkich spostrzeżeń Delaunay wyprowadza wniosek, że ruchy dośrodkowe są przyrodzonemi i pierwotnemi, odśrodkowe zaś wyrobił sobie człowiek powolnie z rozwojem cywilizacyi, są to zatem ruchy wyższe, udoskonalone, a w skutek nawykania do tych ruchów zmieniła się z biegiem pokoleń i wyrobiła taka jak jest obecnie budowa rąk naszych, które pierwotnie musiały posiadać mniej wyrobione muszkuły odwodowe. Stosując ten wniosek do pisma autor francuski przyznaje stanowczo wyższość naszemu sposobowi pisania od strony lewej ku prawej nad sposobem przeciwnym przyjętym u narodów semickich. Za słusznością tego twierdzenia przemawia bardzo silnie i ta okoliczność, że były przykłady, iż narody, które używały pierwotnie dośrodkowego sposobu pisania, przyjmowały następnie odśrodkowy, ale przeciwnych przykładów nie było.

Sprostowanie. Na początku artykułu *Fizyologia pisma* w poprzednim numerze str. 5, szp. 4, w wierszu 9 i 12 tekstu zamiast „prawej półkuli“ ma być „lewej półkuli“. Także sama pomyłka zaszła na str. 4, szp. 1, wiersz 12.

OSTATNIA POCZTA

Jak nam donoszą, Ministerstwo oświaty zgadza się w zasadzie na ustanowienie katedry prawa polskiego i historyi tego prawa w uniwersytecie lwowskim. Stanowcza decyzya zapadnie dopiero po przedstawieniu kandydata zupełnie odpowiadającego wymaganiom naukowym. Aż do tego czasu zarządziło Ministerstwo rozszerzenie wykładów, t. j. powiększenie liczby godzin wykładowych, za osobną remuneracyą dla wykładającego ten przedmiot profesora.

Na wczorajszem posiedzeniu komisyi reformy wyborczej dep. Lienbacher wniósł zmianę § 9 projektu w taki sposób, aby prawo wyborcze rozszerzonem zostało w miastach i miasteczkach na te osoby należące do gminy, które 5 zł. bezpośredniego podatku opłacają. Dep. Herbst uważa wniosek ten za niemożliwy do przyjęcia, bo zmienia zasady ordynacyi wyborczej. Prezes gabinetu hr. Taaffe oświadcza, że rząd zajmował się tą kwestyą i zbierał daty statystyczne. Sprawa to ważna i może mieć doniosłe następstwa, a rząd nie może w niej zająć stanowiska neutralnego; zdecydował się więc, nie ze względów oportunistycznych, ale żeby spełnić obowiązek sprawiedliwości, na przyjęcie zasady rozszerzenia zakresu wyborczego; w jakich jednak granicach rozszerzenie to ma nastąpić, rząd oświadczy dopiero później i dlatego wstrzymuje się jeszcze od wypowiedzenia zdania swego względem sformułowania wniosku.

Do *Politik* telegrafują, że cała prawica zgadza się na to, aby wniosek rozszerzenia prawa wyborczego na osoby płacące 5 zł. podatku został wniesiony do Izby równocześnie ze znanym projektem dep. Zeithammera. W kołach parlamentarnych wróżą obu wnioskom powodzenie.

Szef sekcyi hr. Wolkenstein wyjechał wczoraj do Berlina w towarzystwie radcy sekcyjnego Plasona celem kontynuowania rozpoczętych narad w sprawie dunajskiej.

Dnia 5 b. m. przybyła do kierownika namiestnictwa w Pradze gen. Krausa deputacya złożona z burmistrza i czterech radców miejskich z prośbą, aby raczył złożyć u stóp tronu podziękowanie reprezentacyi miejskiej za sankcyonowanie ustawy o uniwersytecie czeskim.

Z ogłoszeniem stanu wyjątkowego w południowej Dalmacyi władze wojskowe zwróciły baczne oko na wszystkie osoby, które w jakibądź sposób pomagały powstańcom i przyczyniały się do utrzymania we wzburzeniu umysłów ludności. W Risano, jak donosi *Fremdenblatt*, został rozstrzelany w tych dniach właściciel gospody Nadjecki, w którego domu znaleziono skład broni. W Dubrowniku uwięziono znanego agitatora Spiridiona Gopcevicza, który bawił tam w charakterze korespondenta do pism zagranicznych, a w rzeczywistości zajmował się oddawaniem różnych usług powstańcom; uwięziony został również mieszkający w Dubrowniku były kupiec serbski Aleksicz, którego przekonano o znoszenie się z przewódcami band powstańczych. W końcu władze wydaliły Evansa, korespondenta dziennika *Manchester Guardian*, rozsiewającego od kilku miesięcy najrozmaitsze kłamstwa o stosunkach w południowej Dalmacyi i Hercegowinie.

Pester Lloyd donosi, że papiery znalezione przy aresztowanych w Dubrowniku Alexiczu i Gopcewiczu dowodzą, iż obaj ci agitatorowie byli agentami stowarzyszenia adwokatów bez zajęcia, kupców zbankrutowanych, wydalonych studentów, które utrzymywało związki z komitetem wykonawczym wielko-serbskim. Za korespondentem Evansem udał się konsul angielski, ale bezskutecznie; udaje on się do Rieki. Żona jego, kobieta biegła w polityce, siostrzenica Gladstona, pozostaje w Dubrowniku. Wszystkie w ostatnich czasach obiegające fałszywe wieści pochodziły od Evansa i jego towarzyszów.

Egyetertes donosi z Kotaru: Powstańcy uważają swoją sprawę za stracona; stłumienia powstania spodziewać się należy najdalej za dwa tygodnie.

Dopiero onegdaj *Prawit Wiestnik* ogłosił akt oskarżenia w procesie Trigonii i wspólników, obejmujący przeszło 3000 wierszy drobnego druku i znany już z telegramów wyrok zapadły w tej sprawie.

Do *Nat. Ztg.* donoszą, że car Aleksander przybędzie do Petersburga w d. 13 marca na żałobne nabożeństwo z powodu rocznicy zamachu i nadal stale w stolicy zamieszka.

Według telegramu londyńskiego agencyi Havasa policya windsorska otrzymała wiadomość, że ze szpitala obłąkanych w Wells w hrabstwie Sommerset wypuszczono przed niejakim czasem człowieka, który się nazywał tak jak sprawca zamachów na królowę Wiktoryę Roderyk Mac-Lean. Nie skonstatowano dotychczas tożsamości osoby sprawcy zamachu z uwolnionym ze szpitala waryatem.

Dalsze przesłuchanie Mac-Leana odłożono do d. 10 b. m. Innych nowych wiadomości o zamachu nie ma.

W Olot w Katalonii policya odkryła skład broni karlistów, złożony z 400 karabinów.

Grecki minister wojny podaje się do demisyi, ponieważ wybór jego na deputowanego został unieważniony przez Izbę większością 113 głosów przeciw 99.

Według *Berl. Montagsblattu*, ambasador niemiecki ks. Hohenlohe miał oświadczyć Freycinetowi, iż gabinet jego może liczyć na poparcie Niemiec w sprawie egipskiej, jeżeli Francya szanować będzie uprawnione interesa sułtana. Zresztą obecnie może być tylko mowa o porozumieniu się i jednozgodnem działaniu mocarstw, a nie o zbrojnej interwencyi.

Daily News otrzymuje z Aleksandryi telegram, donoszący, że przesilenie w gabinecie egipskim jest niewątpliwe i że prezesem gabinetu zostanie zap[illegible]ne Zeky. Według tego telegramu, potrzebującego potwierdzenia, wojsko nie życzy sobie, ażeby Arabi-bej pozostał na stanowisku ministra wojny. Tenże telegram dodaje, że Izba notablów obradować będzie zapewne do końca kwietnia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 marca. W dalszym toku rozpraw nad reformą wyborczą p. prezes gabinetu hr. Taaffe nadmienił, że rząd wobec wniosku dep. Lienbachera zajmuje nietylko stanowisko przychylne, lecz uważa wniosek ten za odpowiedni i sprawiedliwy i dlatego też życzy sobie, aby osoby opłacające 5 zł. podatku były przypuszczone do urny wyborczej.

Komisya obradując następnie nad wnioskiem Lienbachera, żądającym przywrócenia paragrafu 7, uchwaliła przywrócić postanowienia ustępu trzeciego tego paragrafu w pierwotnej jego redakcyi. Tym sposobem ustępy 3 i 4 tego paragrafu, uchwalone na poprzedniem posiedzeniu według wniosków sprawozdawcy, zostały odrzucone. Paragraf 17 przekazano sprawozdawcy celem jaśniejszego sformułowania.

Artykuł 3 i 4, tudzież tytuł i wstęp do ustawy zostały uchwalone.

Wiedeń, 6 marca. Komisya celna rozpoczęła na wieczornem posiedzeniu dyskusyę ogólną nad taryfą celną i uchwaliła jednogłośnie przystąpienie do dyskusyi szczegółowej nad przedłożeniem rządowem.

Pan minister handlu Pino w odpowiedzi na kilka pytań dep. Hallwicha oświadczył, że oba rządy chciałyby, aby nowa taryfa celna zaczęła obowiązywać d. 1 czerwca 1882 r. Rząd chciałby zająć stanowisko samodzielne, co jednak nie wyklucza, jak to się samo przez się rozumie, negocyacyi nad cłami. Większą część pozycyi uważać należy za stałe, dlatego

też traktaty nie mogą ich w niczem zmienić.

Wiedeń, 6 marca. *Wiener Abendpost* pisze z powodu ogłoszenia ks. Milana królem serbskim: Do wybrania obecnej chwili na wykonanie oddawna zapowiedzianego zamiaru, najważniejszą i decydującą pobudką było zapewne życzenie utrwalenia stosunków krajowych w tym kierunku politycznym, jakiego Serbia trzymała się w ostatnich czasach. W tem przypuszczeniu państwa sąsiednie mogą tylko życzyć powodzenia nowemu królestwu w dziele skonsolidowania stosunków wewnętrzych. Zarówno król Milan jak jego ministrowie przejęci są niezawodnie przekonaniem, jak dalece przyjaźne stosunki z sąsiedniemi krajami przyczyniają się do pomyślności ich kraju. Z drugiej strony wyższy i zaszczytniejszy tytuł wkłada na Serbię tem większy obowiązek czynienia zadość międzynarodowym zobowiązaniom, jakiemi państwa europejskie są z sobą związane."

Do *Polit. Corr.* donoszą z Belgradu, że ogłoszenie królestwa serbskiego tegoż dnia jeszcze zostało ratyfikowane wszystkim mocarstwom i powszechne uznanie nowego królestwa nastąpi niewątpliwie wkrótce, ponieważ rząd posiada już od kilku tygodni oświadczenia wszystkich wielkich mocarstw, że z ich strony przeciw ewentualnemu ogłoszeniu Serbii królestwem nie zachodzi żadna przeszkoda. Wspomniana notyfikacya nastąpi w Konstantynopolu i Bukareszcie przez tamtejszych posłów, do innych dworów wysłane będą specyalne misye.

Praga, 6 marca. Bezrobocie w Nürschau nietylko trwa dotychczas, lecz rozszerzyło się na sąsiednie kopalnie węgla.

Prager Abendblatt donosi, że zarządzone zostało ściśle dochodzenie sądowe co do przyczyn bezrobocia. Sąd w tej mierze będzie można wydać dopiero po wykryciu sprężyn całego ruchu. W Nürschau panuje zupełny spokój.

Berlin, 6 marca. *Nordd. All. Ztg.* zwraca uwagę na obiegające pogłoski o ponownem podwyższeniu ceł rossyjskich. Dziennik ten mniema, że w razie, gdyby pogłoski te sprawdziły się, należałoby wreszcie wziąć pod rozwagę kwestyę represaliów.

Bukareszt, 6 marca. Rząd zażądał kredytu 4 miljonów na zakup materyałów potrzebnych dla armji.

Belgrad, 6 marca. Poseł austryacki z największą uroczystością wprowadzony do pałacu złożył powinszowanie królowi serbskiemu imieniem Najj. Cesarza Austryi. Muzyka grała hymn austryacki. Poseł turecki złożył także powinszowanie. Wojsko wykonało przysięgę wierności.

Paryż, 6 marca. Według otrzymanych przez dziennik *Temps* telegramów z Tunisu, wybuchły nieporządki w okolicy Mahares, zaś w okolicy Keruanu ukazały się bandy rozbójnicze. Wzburzenie podsycanem jest z Tripolisu. Myśl odwołania części wojsk jest niewykonalną.

Paryż, 6 marca. Izba deputowanych wzięła pod rozwagę wniosek wybrania komisyi celem zbadania wszystkich wniosków odnoszących się do armii.

Oran, 6 marca. Kolumna Miermeta zabrała powstańcom 18,000 owiec i 300 wielbłądów. Inna kolumna uderzyła niespodziewanie na bandę Si-Slimana, która w bitwie straciła pareset ludzi. Klęska ta wywarła wielkie wrażenie na oporne plemiona.

Konstantynopol, 6 marca. Na pożegnalnam posłuchaniu Tissota sułtan wyraził się w sposób najsympatyczniejszy i najprzyjaźniejszy o Francyi.

Wiedeń, 7 marca. Najjaśniejsza Pani wyjechała wczoraj z Combermere i przybywa dzisiaj przed południem do Calais.

Berlin, 7 marca. (*Tel. pryw.*) Proklamowanie królestwa serbskiego przyjęto tu dość sympatycznie. Koła polityczne spodziewają się, że fakt ten wpłynie w deprymujący sposób na panslawistycznych wichrzycieli. Proklamowanie Serbii królestwem nastąpiło bez wątpienia za zgodą wszystkich mocarstw.

Dzienniki różnych odcieni poświęcają artykuły wystąpieniu generała Skobelewa w Warszawie i domagają się dyplomatycznych kroków przeciw takiej prowokacyi Europy. *Vossische Ztg.* mówi: Albo rząd rossyjski podziela zdanie Skobelewa, albo tak jest bezsilny, że mu generał nawet na terytoryum rossyjskiem może bezkarnie stawiać czoło. W jednym i drugim przypadku pokojowe zapewnienia Orłowa nie mają wartości.

Nordd. Allg. Ztg., donosząc o zamiarze rządu rossyjskiego znacznego podwyższenia cła od chemikaliów, farb, surowych skór, płócien i towarów juchtowych tudzież nałożenia cła na wolne dotychczas od opłat granicznych artykuły twierdzi, że Niemcy muszą uciec się koniecznie do represyi cłowej i tak samo traktować rossyjski import do Niemiec, jak Rossya traktuje import niemiecki.

Petersburg, 7 marca. (*Tel. pryw.*) Słowiańskie towarzystwo w Odessie zamanifestowało sympatye swoje dla powstańców hercegowińskich i wybrało herszta Kowacewicza członkiem honorowym. Towarzystwo to uchwaliło udać się do rządu rossyjskiego o pozwolenie na zbieranie składek dla rodzin powstańców, które się z Hercegowiny i Krywoszy schroniły do Czarnogóry. Na tem samem posiedzeniu mianowało towarzystwo członkami honorowymi generałów Gurkę i Skobelewa.

Petersburg, 7 marca. Uniwersytet w Charkowie został otwarty.

Londyn, 7 marca. *Times* donoszą, że Austrya za przyznanie księciu Milanowi tytułu króla zapewniła sobie życzliwą neutralność Serbii.

Londyn, 7 marca. Izba wyższa przyjęła jednogłośnie adres do królowej, wyrażający oburzenie z powodu zamachu i powinszowania z powodu ocalenia. Izba niższa przez aklamacyę przystąpiła do tego adresu.

Londyn, 7 marca. Izba niższa przyjęła wniosek Northcota, ażeby Bradlaugha nie dopuszczać do złożenia przysięgi. Poprawka żądająca zmienienia ustawy i oświadczenia, że zamiast przysięgi wolno jest składać oświadczenia, została odrzucona 257 głosami przeciw 242. Gladstone głosował za tą poprawką.

Wiedeń, 6go marca. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na targ dzisiejszy bydła rzeźnego spędzono ogółem 3 246 sztuk wołów, między temi 447 galicyjskich, 1,719 węgierskich, 1,080 niemieckich. Spęd był o 608 sztuk większy niż w zeszłym tygodniu. Obrót był bardzo ożywiony. Ceny spadły o 2 zł. Nie sprzedano 150 sztuk. Galicyjskie woły płacono po 51 — 55 zł. 50 ct. węgierskie po 49 — 56 zł., towar najlepszy po 56 zł. 50 ct. do 59 zł.; niemieckie po 53 do 58 zł., wyjątkowo po 59 zł., krowy po 47 do 52 zł., buhaje po 46 do 49 zł. za 100 kilo m. w.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 marca 1882. godzina 2 m. 15, Losy kredytowe 175·—. Węg. akcye kredyt. 313·50, Akcye anglo-austr. 127·50, Akcye banku Union 123 50, Akcye kolei Karola Ludwika 298·50, Akcye kolej północnej 250.—, Akcye kolei południowej 140·50 Akcye kolei Alföld. 165·50, Akcye kolei Elżbiety 207·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 167 25, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 159 —, Wiedeńskie losy 127·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 94 —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99·50. Losy regulacyi Cissy 110.—, Losy tureckie 23·50, Węgierska renta 119·—, Akcye banku związkowego 117 —, Akcye banku obrotowego —.—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·21¼. Węgierskie losy 117.50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie korzystne.

Wiedeń, 6 marca 1882, godz. 5 min. 40. Akcye kredytowe 319·50, Anglo-Austryackie—·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 300 50, Południowa —·—, Renta papierowa 75·45, Galicyjskie listy zastawne 101·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101 50, Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor 9·51 Rubel papier. —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 7 marca 1882, godź. 10 m. 50. Akcye kredytowe 319·50, Anglo-Austr. 129·—, Akcye banku Union 123 75, Kolej Karola Lud. 301·50. Południowa 143 —, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.51½. Rubel papierowy 1·21¼. Usposobienie bardzo sillne.

Telegramy zbożowe z d. 6 marca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.25 do 12 75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32 75 do 33 — zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12 12 do 12.14 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13 25 zł. — Berlin: Pszenica żółta (na wrzes. paźd.) 221·— m., żyto —·— m., spirytus 55·50 m., olej rzepakowy 46·— m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 61 50 fr. olej rzepakowy 69·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirytus —. —. kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica — —.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Do dzisiejszego numeru dołącza się dla prenumeratorów miejscowych prospekt pisma humorystyczno satyrycznego p. t. **„Rużowe Domino"**

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 7 marca 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 735.4mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 5.4°C. Psychrometr wilgotny 4.1°C. Prężność pary 5.4mm Wilgoć 80%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW1 Ozon 8.

Temperatura powietrza 4 3° R

Barometr idzie do góry

Stan barometru nad poziom morza 761.1mm

Przyjechali do Lwowa.

dnia 7 marca 1882

Hotel Angielski

Pp B. Wierzchlejski z Kabarowic. A. Waligórski z Przewódzca Dr. I. Ruczka z Jarosławia

Hotel Langa

Pp A. Bürgemann z Fiume G. Wadasz z Buda-Pesztu. F. Schostal z Wiednia. E Rosenberg z Wiednia.

Hotel George'a

Pp. A. Daczewski z Wołoczysk. I Zwolski z Bryniec. I. L. Guttmann z Buda Pesztu.

Hotel Kuhna.

Pp W. Krukowski z Mostów I. Kamiński z Lackiej woli. W. Kowalski z Lackiej woli.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 6 marca 1882.

		płacą		żądają	
		waluta austr.			
		złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	296	50	300	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.		167	—	171	—
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.		298	—	305	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	100	35	101	70
„ „ „ 4 pr. w. a.		93	—	95	—
„ „ „ 5 pr. okresowe		100	35	101	70
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41½ l.		89	50	91	50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		101	40	102	80
„ „ „ 5 pr. w. a.		98	50	99	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią		101	30	102	80
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.		100	—	101	50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.		95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		99	50	100	75
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa		18	50	20	50
„ „ Stanisławowa		22	—	25	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	54	5	64
Dukat cesarski		5	56	5	66
Napoleondor		9	47	9	57
Połimperyał		9	75	9	85
Rubel rossyjski srebrny		1	52	1	62
„ „ papierowy		1	20 –	1	22—
100 marek niemieckich		58	40	59	10
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 3 marca 1882.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	75.10	75.30
luty-sierpień	75.10	75.30
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	76.10	76.30
kwiecień-październik	76.10	76.30
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	119.50	120.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	128.25	129.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.75	133 25
„ „ 1864 po 100 zł.	169.75	170.25
„ „ 1864 po 50 zł.	169.—	170.—
Renty Com po 42 lir austr.	—.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	145 50	146.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.35	100.55
Renta papierowa 5% z r. 1881	89.30	89.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	93 50	93 70
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.25	—.—
Bukowiny	97.—	98.—
Galicyi	99.50	100.—
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	95.75	96.75
Węgier	98.—	99 —
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	123.75	124.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	306.50	307.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	890.—	898.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski à 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych à 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	819.—	821.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	545.—	546.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	207.25	207.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2484.—	2488.—

	płacą	żądają
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	295.25	295.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł wa. w sr.	168.25	169 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	302.50	303.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	136.—	136 50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	156 25	156.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.20	100.60
„ „ „ „ premiowe po 3%	100.—	100.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	—.—	10[illegible].
„ „ „ „ w 36 l. 5½pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	94.—	95.—
„ „ „ „ po 5 proct.	100.—	100.75
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	100 —	100.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.50	102.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	100.50	101.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.10	101.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	100.50	102. —
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	92.75	93.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	90.—	91.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.—	—.—
„ po 100 zł. w. a.	101.25	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.25	99.50
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.70	94.10
z r. 1867	100.50	101.50
z r. 1868	94.50	95.—
z r. 1872	93.—	93.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	90.30	90.70
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	175.—	176.—
Clarego po 40 zł. m. k.	39.50	40 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.50	109. —

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	19.75
Losy miasta Krakowa	19 50	20.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.75	41.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	20.50	[illegible]
Salma po 40 zł. m. k.	51.75	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	44.50	45.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	23. —	24.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	127.50
„ „ po 50 zł. w. a.	63.—	64.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.50	28.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.50	37.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	120.40	120.70
Paryż za 100 fr.	47.67.50	47.72 50

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.63.—	5.65.—
„ pełnej wagi	5.60.—	5.62. —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.52.50	9.53.50
Rossyjski imperyał	9.82.—	9.84.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—	—.— —

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 6 marca 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	75	30
„ „ „ w srebrze	76	20
Renta w złocie	93	70
Losy pożyczki z r. 1860	128	75
Akcye banku austro-węgierskiego	818	—
„ „ kredytowego	315	25
Londyn	120	35
Srebro	—	—
Napoleondor	9	51
Dukat cesarski men.	5	62
100 marek niemieckich	58	75

(1614 1—3) **Edykt.**

L. 8203. W dniach 29 marca i 2 maja 1882, o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 366 w Krośnie położona, ciała tabularnego niestanowiąca na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto 112 zł. 50 ct z pn.

Cena wywołania 150 zł.

Zakład 15 zł.

Na powyższych dwóch terminach realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną zostanie, w przeciwnym razie wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 23 maja 1882 o godzinie 10 rano w tut. sądzie.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania w t. s. registraturze wolne do przejrzenia.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz Jaciewicz z Krosna.

C. k. sąd powiatowy

Krosno dnia 25 grudnia 1881.

(1613 1—3) **Edykt.**

L. 2553. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu oznajmia, iż na zaspokojenie pretensyi Markusa Falk w kwocie 50 zł. i 54 zł. 84 ct. w zabudowaniu sądowem w dniach 14go marca i 13go kwietnia 1882, każdym razem o 10 godz. rano przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy realności pod l. k. 359 w Kałuszu położonej, jak Dom. Tom. III pag. 55 n 8 haer. do Izraela Rozenraucha należącej, lecz nie niżej ceny szacunkowej w kwocie 803 zł. 25 ct. w a. ustanowionej nastąpi.

Termin do ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych ustanawia się na 12go maja 1882 o 9tej godz. rano

Akt oszacowania i wyciąg z księgi gruntowej i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz 27 czerwca 1881.

(1612 1—3) **Edykt.**

L. 590. W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredyt. włościańskiego przeciw Karolowi i Katarzynie Eberbachom o 118 zł. 25 ct. w. a. odbędzie się w dniach: 30 marca i 3 kwietnia 1882, kazdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa sprzedaż realności Nr. 665 w Horodence położonej, ciało tabularne stanowiącej a oszacowanej na 350 zł. w. a

Wadyum wynosi 35 zł.

Resztę warunków przeglądnąć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Horodenka dnia 3 lutego 1882.

(1630 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4384. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach: 31 marca, 1 maja i 2 czerwca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k 6 w Zabłotcach położonej, według wykazu hipot 30 Józefa Ferliana własnej, celem wydobycia wierzytelności Chaima Icka Spinnera w kwo ie 70 zł.

Cena wywołania 615 zł.

Zakład 62 zł

Na wszystkich trzech terminach realność ta zostanie sprzedaną tylko za cenę wywołania lub wyżej, a gdyby realność ta w powyższych 3 terminach za cenę szacunkową lub wyżej sprzedaną być nie mogła, natenczas wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 30go czerwca 1882 9 godz. z tem, że niejawiący się wierzyciele jako do większości głosów przystępujący uważani będą

Bliższe warunki licytacyi tudzież ekstrakt tabularny i ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice dnia 23 września 1881.

(1632 1—3) **Edykt.**

L. 9827. C. k. sąd powiatowy w Tarnobrzegu wzywa niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu spadkobierców ś. p. księdza Jana Gargaszyńskiego recte Gargasza plebana z Trześnia, aby się do spadku rzeczonego plebana w Rzeszowie 22 czerwca 1880 bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłego, w ciągu jednego roku zgłosili, gdyż po upływie tego czasu spadek z ustanowionym dla nich kuratorem Michałem Golińskim z Tarnobrzega pertraktowanym zostanie.

Tarnobrzeg 22 czerwca 1882.

(1631 1—3) **Edykt.**

L. 75. Do likwidacyi pretensyi do masy konkursowej Szeindli Horowitz w Sanoku po upływie zwyczajnego terminu zgłoszonych, ustanawia się nowy termin dnia 17 marca 1882 o godzinie 3 po południu w tutejszym sądzie odbyć się mający.

Sanok 20 lutego 1882.

C. k. Radca Sądu krajowego
jako Komisarz konkursowy

(1628 1—3) **Edykt**

L. 7376 C. k. sąd powiatowy Jasielski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Jana Marka w kwocie 161 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 248 rep. 4 w Osobnicy położonej dłużnika Jana Bary własnej w dwóch terminach dnia 24 marca i 24 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 895 zł., poniżej której realność ta sprzedaną nie zostanie. Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 90 zł.

Gdyby na powyższych terminach sprzedaż powyżej lub za cenę szacunkową nie nastąpiła, wyznacza się celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 24 kwietnia 1882 o 3 po południu w sądzie.

Resztę warunków, akt zajęcia i oszacowania przejrzeć można w Registraturze sądowej.

Jasło 28 stycznia 1882.

(1629 1—3) **Edykt.** L. 1298.

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Jana i Zofii Pawiów pod Nk. 95 w Malcu położonej na pokrycie pretensyi Daniela Taskiera w sumie 168 zł. 10 ct. z pn. w sądzie w trzech terminach w dniach

20 marca
24 kwietnia 1882
22 maja

każdym razem o godzinie 10 rano. Cena wywołania 150 zł. wadyum 40 zł. Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono Kazimierza Gojskiego w Kętach.

Kęty 23 lutego 1882.

(1624 1—3) **Konkurs.**

L. 1341. Przy sądzie obwodowym i delegowanym miejskim w Wadowicach ma być obsadzoną posada lekarza więziennego za wynagrodzeniem w kwocie 20 zł. i dodatkiem w kwocie 50 zł. rocznie za pełnienie czynności chirurgicznych.

Podania o powyższą posadę mają być wnoszonemi do Prezydyum sądu krajowego wyższego w Krakowie w dniach czternastu, co do kandytatów zostających w służbie publicznej, za pośrednictwem władzy bezpośrednio przełożonej.

Prezydyum sądu krajowego wyższego

Kraków 3 marca 1882.

(1615 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5728. Na dniu 22 marca i 25 kwietnia 1882 o 10 godzinie rano w zabudowaniu sądowem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod Nk 120 w Iwoniczu N. wyk. hip 98 w księdze gruntowej gminy Iwonicz oznaczonej jak karta B. poz. 1 z uwzględnieniem poz. 2 w 8/9 częściach Józefa Jakobowicza własnej na zaspokojenie pretensyi 300 zł. wa. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie Cena szacunkowa 1080 zł. wa. wadyum 108 zł. wa reszta warunków wyciąg hypoteczny i akt oszacowania w Registraturze do przeglądu zostaje.

C. k. sąd powiatowy

Krosno dnia 20 grudnia 1881.

(1616 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 3070. Dnia 23 marca, 17 kwietnia i 26 kwietnia 882, o god inie 10 rano na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie w drodze publicznej licytacyi rea ność tabularna pod Nk. 221 w Rawie położona w Tom. II. str. 187 poz. 4 haer. na Henryka Schramma zaintabulowana celem zaspokojenia pretensyi gminy Rawa w kwocie 74 zł. 70 ct wa. z pu. na 120 zł oceniona.

Zakład 12 zł. wa reszta ceny kupna w 30 dniach po prawomocności uchwały licytacyę zatwierdzającej.

Bliższe warunki, akt oszacowania, wyciąg tabularny przejrzeć można w Registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po 5 marca 1880 prawo zastawu uzyskali ustanowiono kuratora w osobie Pawła Gorki notaryusza w Rawie.

Z c. k Sądu powiatowego

Rawa 25 października 1881

(1598 1—3) **Edykt.**

L. 2633. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Sary Roth właścicielki browaru w Tarnopolu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. radcę sądu krajowego Zarzyckiego a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata Dr. Maxa w Tarnopolu. Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 17 marca 1882 o 10ej godzinie przed południem przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensye przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 12go maja 1882 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 9 czerwca 1882 o godzinie 10 z rana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy [masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej". Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 28 lutego 1882

(1490 1—3) **Edykt.**

L. 7892. W dniach 18 kwietnia 1882 19 maja i 19 czerwca 1882 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Oleksy Semenów Polaczek własnej pod nr. 13 rep. 63 w Grabowej położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 600 złr zpn. na rzecz Frydryka Mirki.

Cena wywołania 1800 złr. a. w.

Wadyum 10 prc.

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Busk 27 grudnia 1881.

(1296 1—3) **Edykt.**

L. 6989 C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje celem zaspokojenia należącej się galic. Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie sumy 1162 zł. 50 ct. a. w. z procentami zwłoki 10 procent od 1 października a 1875; sumy 1162 zł. 50 ct. a. w. z procentami zwłoki 10 procent od 1 października 1876; sumy 29507 zł. 69 ct a. w tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 13 zł. 18 ct. kosztów 27 zł. 66 ct aw., tudzież kosztów za wnioski do protokołu z d. 25 listopada 1880 l. 7085 w kwocie 7 zł. 22 ct. a w przyznanych do przymusowej sprzedaży dóbr Jastrzębie w powiecie Grybowskim położonych, wedle dom. 222 pag 339 nr. 26 haer. dłużnika Alfreda Zygmunta 2ga im. Dobrzyńskiego własnych, termin na dzień 26 maja 1882 o godzinie 10 z rana w c. k sądzie obwodowym w Nowym Sączu odbyć się mający pod następującemi warunkami:

1. Dobra Jastrzębie sprzedane będą najwięcej ofiarującemu z wszystkiemi przynależytościami i prawami ryczałtem bez wszelkiej ewikcyi, tak, jak je dotychczasowy właściciel posiadał i posiadać miał prawo.

2. Cenę wywołania stanowi suma 70000 zł. a w. jako wartość przyjęta przez galic. Zakład kredytowy ziemski w Krakowie przy udzieleniu pożyczki i sprzedaż nastąpi na powyższym terminie nawet poniżej tej ceny za jakąkolwiek cenę.

3. Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum dwudziestą część ceny kupna w kwocie 3500 zł. w. a. w gotówce, w książeczkach kas wkładkowych galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, lub Kasy oszczędności miasta Krakowa. lub galic. Kasy oszczędności albo w innych papierach wartościowych, które według obowiązujących przepisów użyte być mogą na lokacye majątków sierocińskich, wedle ostatniego urzędowego kursu giełdy wiedeńskiej poprzedzającego dzień licytacyi przez składającego wadyum wykazać się mającego, jednak nie powyżej nominalnej wartości. — Galicyjski Zakład kredytowy ziemski lub inny zakład finansowy, którego suma na tych dobrach jest zabezpieczona, jako licytanci uwolnieni będą od złożenia wadyum. Wadyum w gotówce lub w książeczkach wkładkowych złożone wliczone zostanie nabywcy w cenę kupna. Wadyum złożone w papierach wartościowych winien nabywca w 8 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacyjnego zamienić na gotówkę w przeciwnym razie takowe na jego koszt i niebezpieczeństwo zrealizowane zostanie, a też nadto obowiązany będzie możliwą różnicę w ciągu 8 dni od zawiadomienia go o tej sprzedaży w gotówce złożyć. Innym zaś licytantom wadyum zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie. Dalsze warunki licytacyjne i wyciąg tabularny tych dóbr mogą być w registraturze tutejszego sądu przejrzane.

O tem zawiadamia się wiadomych wierzycieli tabularnych, zaś niewiadomych z imienia i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby możliwie po dniu 20 lipca 1878 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i wierzycieli, którymby z jakichkolwiek powodów niniejsza uchwała doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora dra Jarosza z podstawieniem adwokata dra Olszewskiego.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 31 grudnia 1881.

(1481 1—3) **Edykt.**

L. 632. W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Haśce Truszek i nieobjętej masie spadkowej po Wasylu Truszek w zastępstwie przez kuratora Iwana Truszek pto 131 złr. 49 kr. z p. n. odbędzie się w Sądzie tutejszym na dniu 12go kwietnia, 22 maja i 26 czerwca 1882 o godzinie 9 rano przymusowa licytacya dłużniczej realności pod n. k. 7 w Nowosiółkach kardynalskich położonej z tem, że realność ta na 2ch pierwszych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na 3cim także poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 800 złr.

Wadyum wynosi 80 złr.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusąd registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Uhnow 14 lutego 1882.

(1578 1—3) **Edykt.**

L. 11332. W sporze Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Józefowi Sebastian pto 2000 zł. aw. zpn. ustanawia się dla niewiadomego z życia i obecnego miejsca pobytu pozwanego Józefa Sebastiana kuratorem p. Menaszego Fruchtermana z Kałusza, a doręczając temuż rezolucyę z 30 czerwca 1881 l. 786/81 wzywa tegoż, aby przesłał swemu kuratorowi potrzebną informacyę albo innego zamianował pełnomocnika, gdyż [możliwe stąd złe skutki sam sobie przypisać może.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz dnia 31 grudnia 1881.

(1549 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 136. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu przedsięweźmie dnia 24 marca, 24 kwietnia i 24 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem, egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 46, 58 i 64 w Woli Duchackiej położonych, Łukasza, Petronelli i Piotra Persów własnością będących, a to na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie. Cena wywołania wynosi 1000 zł. wadyum 100 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych i wykazy hipoteczne przejrzeć mozna w tut. sądzie.

Podgórze dnia 7 lutego 1881

(1627) **Ogłoszenie.**

L. 1006. C. k komisya hipoteczna zawiadamia, że dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Binczarowa w dniu 14 marca 1882 o godzinie 9 rano rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw uzna za stósowne.

Grybów 4 marca 1882.

(1604) **Ogłoszenie.**

L. 249 Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Grabowa powiatu sądowego Busk rozpoczyna komisya hipoteczna 13go marca 1882.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.

Złoczów dnia 3go marca 1882.

(1610) **Ogłoszenie.**

L. 1031. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy „Grzymałów, Mazurówka, Podlesie, Eleonorówka„ dnia 24 marca 1882, rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony praw swych stosownem uz a

Grzymałów. 2 marca 1882.

(1609) **Ogłoszenie.**

L. 16. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia że rozprawy hipoteczne celem założenia księgi gruntowej dla gminy Zborowic dnia 9go marca 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w gminach.

Ciężkowice 3go marca 1882.

(1603) **Ogłoszenie.**

L. 289. Złoczowski c. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości powszechnej, że na podstawie wniosków wierzycieli masy rozbiorowej Jakóba Basseches czyli Bassechis ustanowieni zostali, a to w miejsce tymczasowego zawiadowcy masy Jana Bossakowskiego, zawiadowcą tymczasowym Manes Lieberman, zaś na tegoż zastępcę Wolf Steinwurzel.

Złoczów dnia 24 lutego 1882.

(1581 2—3) **Edykt.**

L. 5869. C. k. sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Piotra Przeszowskiego, względnie jego niewiadomych spadkobierców, że w celu doręczenia mu tusądowej tabularnej uchwały z dnia 10 kwietnia 1881 l. 1521 dla niego, względnie jego niewiadomych spadkobierców p. Romuald Swiżyński z Rudek kuratorem ustanowiony został, i wzywa go, by z tymże kuratorem się porozumiał, lub innego prawnego zastępcę sobie obrał.

Rudki 30 stycznia 1882.

(1471 2—3) **Edykt.**

L. 6545. Lwowski c. k. sąd krajowy zarządzające w sprawie egzekucyjnej Mikołaja Krasuckiego jako cesyonaryusza Anieli Brzostowskiej, przeciw Karolowi Krätterowi o zapłacenie kwoty 600 zł. z. prz. z większej sumy 3300 zł. w. a. pochodzącej detaxacyę przymusową gruntów pod l. $533\frac{1}{4}$ i $823\frac{1}{4}$, we Lwowie położonych ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomego, exekuta Karola Krättera kuratorem ad actum p. adw. Dr. Dobrzańskiego, i o tem tegoż kuranda do właściwego zastosowania się przez niniejszy edykt zawiadamia.

Lwów dnia 18 lutego 1882.

(1583 2—3) **Edykt.**

L. 6231. W dniach 28 marca, 25 kwietnia i 23 maja 1882 o godz. 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 13 w Woli Wadowskiej do spadkobierców Jędrzeja Galicy należącej celem zaspokojenia pretensyi banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie w kwocie 130 zł. wa.

Cena szacunkowa wynosi 410 zł. wadyum 41 zł.

Akt zastawniczego opisania, oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądać w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Radomyśl dnia 31 grudnia 1881.

(1591 2—3) **Konkurs.**

L. 256. Niniejszem ogłasza się konkurs na posady nauczycielskie.

I. w powiecie rzeszowskim

przy jednoklasowych szkołach w Budziwoju, w Kąkolówce, w Lubeni i w Dobrzechowie tudzież

II. w powiecie łańcuckim

przy takichże szkołach w Nowosielcach, w Krzeczowicach (znajomość języka ruskiego jest wymagana) i w Pantalowicach z roczną płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem; przy szkole chłopców zaś w Przeworsku z roczną płacą 450 zł.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o pomienione posady mają wnieść odnośne podania wraz z dokumentami i wykazami służbowymi do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Rzeszowie najpóźniej do 15 kwietnia br.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej

w Rzeszowie 27 lutego 1882

(1580 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4814 C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 31 marca 1 maja i 2 czerwca 1882 każdym razem o 10 godzinie przedpołudniem publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 13 w Młodowicach położonej wedle wykazu hip. l. 66 Fedka i Anny Makarów własnej tudzież $^2/_3$ części realności w Młodowicach według wykazu hip. 64 Fedka i Anny Makarów celem wydobycia wierzytelności Jaśka Zajączkowskiego w kwocie 110 zł.

Cena wywołania 1024 zł. 99 ct.

Zakład 103 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi tudzież protokół ocenienia i ekstrakt tabularny można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice dnia 15 października 1881

(1593 2—3) **Konkurs.**

L. 1811. Posady radców sądów krajowych przy sądzie krajowym we Lwowie i przy Sądzie obwodowym w Złoczowie ewentualnie przy innym sądzie obwodowym Galicyi wschodniej w VII klasie rangi ze systemizowanemi należytościami są do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 26 marca 1882 a to względem posady radcy we Lwowie, do Prezydyum sądu krajowego we Lwowie, zaś względem posady radcy w Złoczowie, do Prezydyum ck. sądu obwodowego w Złoczowie.

Lwów dnia 2 marca 1882

(1575 2—3) **Edykt.**

L. 4548. Ces. król. sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia niniejszem, że w gminie Jodłowy umarł Józef Janiga dnia 18 września 1862 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia z pozostawionem spadku, do którego między innymi Piotr Janiga, z ustawy powołany jest.

Gdy miejsce jego pobytu sądowi wiadome nie jest, przeto wzywa się go, by w przeciągu roku jednego licząc od dnia niżej wyrażonego w sądzie powiatowym do objęcia spadku tem pewniej się zgłosił, o ile że w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami oświadczonymi z Jakubem Janigą ustanowionym dlań kuratorem przeprowadzony i spadek przyznany będzie.

Z c. k. sądu powiatowego

Brzostek 10 stycznia 1882.

L. 170. (1619 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Na opróżnioną posadę nauczyciela w męskiej szkole na Kaźmierzu w Krakowie z płacą roczną 700 zł. ogłasza się niniejszem konkurs.

Kandydaci ubiegający się o rzeczoną posadę, na którą prezentuje Reprezentacya miasta Krakowa, zechcą wnosić podania zaopatrzone przepisanymi dowodami służbowymi do c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej w Krakowie za pośrednictwem swych bezpośrednio przełożonych władz, do dnia 15 kwietnia b. r.

Podania dowodami nie zaopatrzone lub spóźnione nie znajdą uwzględnienia.

C. k. Rada szkolna okręgowa miejska

Kraków dnia 28 lutego 1882.

L. 7796 pr. 15 października 1881.

(1459 2—3) **Edykt.** L. 7796.

C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, iż Chaskel Szafer z Sarnek średnich zgubił kwit depozytowy c. k. urzędu podatkowego w Stanisławowie na kaucyę celem zabezpieczenia obowiązków kontraktem z 12 listopada 1878 między eraryum drogowem a Chasklem Szafer zawartym objętych, składająca się z gotówki 60 zł. i obligacyi indemnizacyjnej Nr. 3251 na 50 zł. w urzędzie podatkowym w Stanisławowie pod Art. 229 i 404/878 przechowaną.

Wzywa się tedy posiadacza tego kwitu, aby takowy w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż inaczej kwit ten po upływie rzeczonego terminu amortyzowanym zostanie.

Bursztyn 14 lutego 1882.

(1479 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1506. C. k. sąd powiatowy w Nisku wiadomo czyni, że w dniu 17go kwietnia 1882, o godz. 10 z rana odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 111 w Przędzelu położonej, obecnie ciało hip. objęte wykazem l. p 253 dla gminy katastralnej Przędzel tworzącej, na 1395 zł. w. a. oszacowanej.

Zakład wynosi 140 zł.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko 21 lutego 1882.

(1520 2—3) **Edykt.**

L. 2005. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia Andrzejowi Kociatkiewiczowi z miejsca pobytu niewiadomemu, że na prośbę Ozyasza Eisenberga wydano przeciw niemu nakaz zapłaty z dnia 14 lutego 1882 l. 2005 ustanawiając zarazem na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adw Dra Horowitza w Tarnopolu kuratorem ad actum, z którym ta sprawa wedle przepisu postępowania sądowego przeprowadzoną będzie, jeżeli pozwany sam do sądu się nie zgłosi lub też innego pełnomocnika sądowi nie wskaże.

Tarnopol dnia 14 lutego 1882.

(1582 2—3) **Edykt.**

L. 2092. C. k. sąd powiatowy w Radomyślu czyni wiadomo, że przed 17 laty zmarł w Wampierzowi Michał Gwóźdź ostatniej woli rozporządzenia nie pozostawiwszy.

Nie znając miejsca pobytu jego syna Wojciecha sąd wzywa go, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosił się w tymże sądzie i oświadczył się za dziedzica, inaczej spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem Józefa Gwoździa dlań ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl 16 czerwca 1880

(1491 2—3) **Edykt.**

L. 8337. W dniach 18 kwietnia 1882, 19 maja 1882 i 19 czerwca 1882 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności gruntowej Stanisława Cwena własnej pod Nk. 213 w Busku położonej, celem zaspokojenia sumy 254 zł. 98 ct. w. a. z. pn. na rzecz Złaty Strass.

Cena wywołania 675 zł. w. a.

Wadyum 10 prc.

Przy trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Reszta warunków w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Busk 21 grudnia 1881.

(1579 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2352. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 31 marca, 1 maja i 2 czerwca 1882. każdym razem o 10 godzinie przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 8 w Stwniowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Piotra Kisieliły własnej, celem wydobycia wierzytelności Ettli Schreikinger w kwocie 7 zł. 50 ct.

Cena wywołania 710 zł., zakład 71 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie. Bliższe warunki licytacyjne, tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice dnia 12 czerwca 1881.

(1584 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 16045. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w celu zaspokojenia pretensyi 97 zł. 43 ct. a. w. odbędzie się w dniach 16 marca, 20 kwietnia i 1 czerwca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Dulibach położonej, pod l. k. 17 subrep. 35 a do Danyły Fediów należącej.

Jako cenę wywołania stanowi się kwota 600 zł. jako wartość z sądowego oszacowania wynikła. Każdy chcący wziąść udział w licytacyi winien złożyć 10 procent od ceny wywołania t. j. kwotę 60 zł. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, co do reszty warunków można się poinformować w tutejszosądowej registraturze, lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 31 grudnia 1881.

(1585 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 16269. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 16 marca, 20 kwietnia i 1 czerwca 1882, każdym razem o godzinie 9 rano publiczna sprzedaż realności pod n. 168 na Łanach w Stryju położonej, Tomka i Rozalii Hoład własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na rzecz Leiby Ber Halperna pto 50 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 351 zł. 70 ct., zakład 36 zł. a. w. Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Stryj dnia 31 grudnia 1881.

(1574 2—3) L. 9919.

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach ogłasza, że celem zaspokojenia resztującej sumy 48 zł. a. w. z pn. Gersonowi Epstein od Stanisława i Anieli małż. Mazierskich się należącej, odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 22 marca i 26 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż realności pod l. k. 288/324 w Brzeżanach na Miasteczku położonej, ciało tabularnego niestanowiącej z tem, iż takowa przy pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 555 zł. 97 ct. a. w. sprzedaną zostanie.

Gdyby realność ta przy powyższych dwu terminach sprzedaną nie została, natenczas wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających w sądzie tutejszym termin na dzień 3 maja 1882 o godzinie 10 z rana.

Wadyum wynosi 55 zł. 51 ct. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem zawiadamia się interesowanych, zaś tych wierzycieli, którzyby po wydaniu niniejszego postanowienia prawo nadzastawu uzyskali, lub którymby rezolucya licytacyjna wcześnie doręczoną być nie mogła przez edykta i kuratora pana adwokata dra Karola Gottlieba.

Brzeżany dnia 30 grudnia 1881.

(1576 2—3) **Edykt.**

L. 9954. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Maryę Czarkowską, że Franciszka Dzurzkowa jako administratorka nieobjętej masy spadkowej ś. p. Franciszka Dzurzka przeciw niej i innym wniosła w dniu 5 stycznia 1881 l. 148 skargę o niepokojenie posiadania prawa wolnego mlewa w młynach Wiśniechowieckich, że do rozprawy prowizoryalnej termin na dzień 13 marca 1882 na 9 godzinę przed południem wyznaczony a dla zastępywania jej w tym sporze Artur Niemiroski z Borszczowa kuratorem ustanowiony został.

Wzywa się więc Maryę Czarkowską, aby ustanowionemu dla niej kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła lub innego obrońcę sobie wybrała i o tem sądowi tutejszemu doniosła, inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki musiałaby sama sobie przypisać.

C. k. Sąd powiatowy

Borszczów dnia 10 stycznia 1882

(1555 2—3) **Edykt.**

L. 7352. C. k. sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieznanemu z miejsca pobytu Michałowi hr Karnickiemu, że przeciw niemu na żądanie Antoniego Tadeusza Władysława 3 imion Jarosławskiego został dnia 10 grudnia 1881 Nr. 55214 wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. wa. z pn Gdy miejsce pobytu Michała hr. Karnickiego nie jest wiadome, ustanawia się dla niego kuratorem adw. Dr. Małachowskiego a tegoż zastępcą adw. Dr Bałka i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym został.

Wzywa się zatem Michała hr. Karnickiego, aby ustanowionemu kuratorowi stosowne do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie wybrał, gdyż inaczej następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów dnia 25 lutego 1882.

(1458 2—3) **Edykt.**

L. 786. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia Franciszka Klema, że w celu doręczenia mu rezolucyi rozpisującej egzekucyjną licytacyę realności pod l. 370 w Wieliczce tutejszy notaryusz Przychocki, kuratorem dlań ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Franciszka Klema sądowi jest nie znanem, przeto wzywa go sąd, by takowe albo sądowi albo kuratorowi oznajmił, gdyż inaczej doręczenie dalszych rezolucyj w tej sprawie do rąk kuratora uskutecznianem będzie.

C. k. sąd powiatowy

Wieliczka dnia 10 lutego 1882.

(1539 2—3) **Edykt.**

L. 9328 Złoczowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszym edyktem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Ludwika i Józefa Torelskich czyli Tyrolskich a względnie ich niewiadomych spadkobierców, że w celu doręczenia im uchwały tabularnej z dnia 2go lipca 1881 l. 4377, którą intabulacya prawa własności do kawałka gruntu czyli przestrzeni gruntu w Złoczowie na przedmieściu Gliniańskiem pod numerem nie oznaczonym położonego dotąd jak Dom. X pag. 142 na rzecz Jana i Agnieszki Terelskich hipotecznie zapisanego na rzecz Schaje Zwerdlinga dozwoloną została, dla nich tutejszego adwokata Dra Mijakowskiego, ze zastępstwem przez adwokata Dra H-ynego kuratorem ustanowił i temuż rzeczoną uchwałę doręczył.

Złoczów dnia 31 grudnia 1881.

(1542 2—3) **Edykt.**

L. 1398. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Macieja i Piotra Okrobów iż, rezolucye hipoteczne z dnia 3 kwietnia 1881 do nr. 4166 dla nich wygotowane, mocą których dozwolono intabulacyi prawa zastawu dla sumy 135 złr. w. a. zpn. na posiadłości pod l. w. h. 178 w Jaworznie na rzecz p. adwokata Dr. Nowaka doręcza do rąk kuratora jednocześnie dla nich w osobie p. adwokata Dr. Myszkowskiego ustanowionego.

Chrzanów dnia 5 lutego 1882.

(1565 2—3) **Edykt.**

L. 5565. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia resztującej pretensyi c. k. uprz. galic. ack. Banku hipotecznego we Lwowie 5826 zł. 39 ct. z pn. odbędzie się dnia 13 kwietnia, 12 maja i 15 czerwca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Rafaela Rosenberga i Beili Reisli Rosenberg wedle dom. 19 pag. 334, 445 n. 25, 34 haer należącej realności pod l. $128\frac{3}{4}$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 14149 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1414 zł. 90 ct. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu wierzyciela hipotecznego Jankla Bojdeka względnie tegoż z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, tudzież dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 8 stycznia 1881 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe, niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegoż bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Rogalski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Jackowski mianowany został.

Lwów dnia 18 lutego 1882.

(1409 2—3) **Edykt.**

L. 1028 Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia przez gminę miasta Stanisławowa przeciw spadkobiercom zmarłego Mojżesza Kindlera wywalczonego resztującego kapitału 8499 zł. 77 ct. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż do dłużników należącej realności pod l. k. 6 miasto w Stanisławowie położonej, na koszt i niebezpieczeństwo kontraktomnego Wolfa Brennera na jednym terminie w dniu sądowym 27 kwietnia 1882 o godzinie 10 z rana w tutejszym c. k. sądzie obwodowym się odbędzie.

Realność ta za jakąkolwiek bądź cenę niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę 18869 zł. 30 ct. a. w. jako wartość tej realności przez sądowe oszacowanie wyposrodkowaną. Kupującym będzie obowiązanym przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jako wadyum 5 procent ceny szacunkowej t. j. kwotę 943 zł. a. w. gotowiźnie lub też papierach wartościowych do pupilarnego zabezpieczenia zdolnych według ostatniego kursu w urzędowej Gazecie Lwowskiej ogłoszonego lub w książeczkach Kasy oszczędności, które wadyum kupicielowi w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytantom zwrócone będzie. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych w tusądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

O czem się strony i wierzycieli hipotecznych, ostatnich także, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu albo wcale nie albo za późno doręczona została i tych, którzy po dniu 26 maja 1879 dopiero do tabuli weszli, do rąk niniejszem ustanowionego kuratora pana adwokata dra Katzenellenbogena i niniejszym edyktem zawiadamia.

Stanisławów dnia 4 lutego 1882.

(1391 3—3) **Edykt.**

L. 6190. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu S. M. Rappaporta, że z przyczyny wniesionego przeciw niemu przez Annę Lewin pod dniem 9 lipca 1881 l. 5472 pozwu o zapłatę sumy wekslowej 350 rubli dep. z pn., p adw. dra Heynego ze zastępstwem p. adw. dra Mijakowskiego w Złoczowie kuratorem dla niego ustanowiono, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów dnia 13 sierpnia 1881.

(1401 3—3) **Edykt.**

L. 1514. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia Ludwikę Krasuską z miejsca pobytu niewiadomą, że w sprawie Lwowskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego przeciw niej pto 7497 złr. 65 kr. ustanowiono dla niej kuratorem adwokata Dr. Goldhama i temuż uchwałę c. k. Sądu krajowego wyższego tut sądową tabulę płatniczą ceny kupna dóbr Łowczówek potwierdzającą doręczono. Zaleca jej zarazem ażeby informacyi kuratorowi swemu udzieliła, lub innego pełnomocnika Sądowi wskazała, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniechania sobie samej przypisać będzie musiała

W Tarnowie dnia 16 lutego 1882.

(1373 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4548. C. k. sąd powiatowy w Jordanowie przedsięweźmie w biórze sądowem publiczną egzekucyjną sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 39/59 w Malejowy Mikołaja i Katarzyny Bednarczyków własnej wsprawie zakładu kredytowego włościańskiego o 191 zł. 84 ct. wa. z pn. na terminach dnia 24 kwietnia, 22 maja i 19 czerwca 1882.

Ceną wywołania jest kwota 710 zł. zakład 71 zł.

Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

C k. sąd powiatowy.

Jordanów 12 listopada 1881.

(1550 3—3) **Edykt.**

L. 10338. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach czyni wiadomem, iż w dniu 9 kwietnia 1880 zmarł w Wielopolu Jakób Łapiński bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Do spadku po tymże pozostałego konkuruje siostra tegoż Marya Łapińska. Sąd nie znając pobytu Maryi Łapińskiej wzywa ją, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia umieszczenia tego edyktu licząc, zgłosiła się w tymże sądzie i oświadczenie do przyjęcia spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem Dr. Stanisławem Strzelbickim c. k. notaryuszem w Ropczycach dla nie ustanowionym

Ropczyce 6 stycznia 1882.

(1536 3—3) **Edykt.**

L. 8065 W dniach: 17 marca, 20 kwietnia i 2 czerwca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. kon. 104 s. rep 45 w Sadzawce położonej, do dłużników Piotra i Anny Sołowej należącej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kred. włościańskiego na zaspokojenie 15 rat po 6 zł. i reszt kapitału 16 zł. 92 ct. w. a. z pn. z tem, iż realność ta na pierwszych dwu terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także i niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 250 zł. a wadyum 25 zł.

Resztę warunków licytacyjnych protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Bohorodczany dnia 30 grudnia 1881.

(1475 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 719. Rzeszowski c. k. Sąd obwodowy w miejsce adwokata Dr. Reinesa w myśl § 74 ust. konk. ustanowił rzeszowskiego kupca Naftalego Stieglitza zarządcą masy a rzeszowskiego przemysłowca Jakóba Hersza 2a im. Steinera zastępcą zarządcy masy rozbiorowej firmy S. et. J. Sollender.

Rzeszów 16 lutego 1882.

(1384 3—3) **Edykt.**

L 9546 C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia Michała Moszorego i Zofię Katary z pobytu niewiadomych, że dnia 30 grudnia 1881 l. 9546 Jurko Humeniak, ze starego Łyśca z tytułu własności wytoczył przeciwko nim skargę o wyłączenie z pod egzekucyi ruchomości w sprawie egzekucyjnej Michała Moszoro i Zofii Katary przeciw Iwanowi i Maryi Bituniom i Tow. o 170 zł. w. a. z pn. wedle protokołu z 11 listopada 1879 od poz 9 do 15 zagrabionych i oszacowanych. Sąd ustanawia na razie dla zapozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie W. P. Józefa Szelińskiego z Bohorodczan oraz wzywa zapozwanych, aby kuratorowi dowody swoje komunikowali lub wskazali sądowi innego pełnomocnika.

Bohorodczany d. 31 grudnia 1881.

(1379 3—3) **Edykt.**

L. 1268. C. k. Sąd powiatowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Chaje Weinfeldowa w tutejszym sądzie uchwałę tabularną z dnia 20 sierpnia 1881 l. 5765 dozwalającą na wydzielenie z kompleksu realności l. 161 na Strusinie przestrzeni pustego placu pochodzącego z parceli l. top. 293/1 ze stanu czynnego pomienionej realności, tudzież na zaintabulowanie w stanie czynnym nowo utworzonego ciała hipotecznego prawa własności na rzecz Chaji Weinfeldowej, nareszcie na przeniesienie ze stanu biernego realności pod l. 161 wszyskich praw do stanu biernego nowo utworzonego ciała hipotecznego uzyskała

Celem doręczenia powyższej uchwały ustanawia się dla Marcina Ostrowskiego kuratora ad actum w osobie adw. Dr. Gałeckiego z substytucyą adw. Dr. Kaczkowskiego, któremu się zarazem powyższa i niniejsza uchwała doręcza.

Tarnów dnia 4 lutego 1882.

(1489 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6710. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że Fedko Nahorny z Jabłonowa na uchwałę sądu obwodowego w Złoczowie z 20 sierpnia 1881 l. 6572 za marnotrawcę uznanym zostaje, i dla niego Łucia Maniuch kuratorem ustanowiono.

Bursztyn 23 stycznia 1882.

(1519 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 1560 C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych Jeruchema Teitelbauma i Rachelę Gartnerową, że wskutek prośby Wigdora i Feigi Feiwlów dozwolono uchwałą z dnia dzisiejszego wykreślenie prawa zastawu dla wierzytelności ich 48 zł. w. a. wedle Dom. 26 pag. 36 n. 62 on. w stanie biernym sumy 3675 zł. wraz z 5 pr. odsetkami od 4 kwietnia 1864 ut. Dom. 25 pag. 237 n. 47 on na sumach 4000 zł. 4000 zł. i 5000 zł m. k. na rzecz Mojżesza Dawida Stieglitza w stanie biernym realności Nr 118 w Tarnowie na Zawalu zabezpieczonej za ntabulowanego

Zaleca im zarazem, jeżeliby się czuli uchwałą tą pokrzywdzeni, ażeby w prawnym czasie informacyi celem założenia środka prawnego kuratorowi ich adwokatowi Drowi Ringelbeimowi udzielili, lub innego pełnomocnika w tym celu sobie obrali, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie 9 lutego 1882

(1529 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2425. Tomka Melnyszynego z Małowa uznano marnotrawcą. Kuratorem Tomko Switlikowski.

C. k. Sąd powiatowy.

Trembowla dnia 20 maja 1881.

(1514 3—3) **Edykt.**

L. 6202. C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia niniejszem edyktem Józefa Friedmana, Czarnę Friedman i Etie Friedman, że przeciw nim Berl Weinreb z Tyśmienicy wniósł pozew pod dniem 15 sierpnia 1881 do l. 6202 o wykreślenie z księg gruntowych kwoty 48¾ z stanu biernego z realności pod l. 170 tab. Nr. 250 w Tyśmienicy, i że do rozprawy termin na dzień 20 marca 1882 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Pozwanych Josiowi Friedman, Etie Friedman i Czarnej Friedman z miejsca pobytu niewiadomych ustanowiono na koszt i niebezpieczeństwo ich Eisiga Gelbhausa kuratorem. Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielili lub innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych środków do obrony użyli, wrazie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Tyśmienica dnia 15 lutego 1882

(1521 3—3) **Edykt.**

L. 13722. C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Rzeszowie zawiadamia S. Lichtenstein kupca w Wrocławiu zamieszkałego, że przeciw niemu i Izakowi Hirschhornowi w dniu 5 listopada 1880 do l. 12915 Liebe Sara Hirschhorn wniosła pozew o wyłączenie ruchomości w sprawie S. Lichtensteina przeciw Izakowi Hirschhornowi pto 165 Marek z pn. zajętych, wskutek czego S Lichtensteinowi kuratorem adw. Dr. Reinesa ze substytucyą adw. Dr. Bindera w Rzeszowie ustanowiono i do rozprawy ustnej termin na dzień 31 marca 1882 godzinę 9 rano wyznaczono.

Wzywa się S. Lichtensteina, ażeby albo sam, albo przez swego kuratora wszelkie środki do swej obrony sądowemu przedstawił, gdyż w przeciwnym razie złe dla niego wynikłe następstwa sam sobie przypisze.

Rzeszów dnia 28 grudnia 1881.

(1513 3—2) **Konkurs.**

L 12. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie potrzebuje uzdolnionego dyetaryusza do prowadzenia Dziennika podawczego i całej manipulacyi sądowej wsprawach cywilnych za wynagrodzeniem miesięcznem 25 zł.

Podania z świadectwem moralności i i uzdolnieniem wnieść należy do tutejszego c. k. Sądu do dnia 15 marca 1882.

Kolbuszowa dnia 1 marca 1882.

(1427 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 188. Podaje się do powszechnej wiadomości, że w tutejszym c. k. sądzie powiatowym na dniu 17 kwietnia 1882, względnie na dniu 24 kwietnia 1882 o godzinie 11 rano w drodze publicznej licytacyi sprzedaną zostanie realność w Rawie pod l. d. 514 położona, ciało tabularne stanowiąca, Izaaka Atlas i Nathana Reiss własna, w celu ściągnienia pretensyi Wysokiego c. k. skarbu w kwocie 5327 zł. 40 ct. mon. konw z pn.

W razie niesprzedania tej realności za cenę szacunkową w kwocie 250 zł. wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 25 kwietnia 1882 o 11 godzinie rano, poczem realność ta na terminie dnia 2 maja 1882 o 11 godzinie rano za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Warunki licytacyjne przejrzeć może chęć kupienia mający w tutejszym sądzie a co do zaległych podatków, odsyła się licytantów do tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

C. k. Sąd powiatowy.

Rawa dnia 4 lutego 1882.

(1515 3—3) **Edykt.**

L. 245. Podaje się do publicznej wiadomości, że Janowi Kozarewiczowi z Klubowiec uchwałą c. k. sądu obwodowego z dnia 31 grudnia 1881 l. 13959 za marnotrawcę uznanemu, kuratorem Józefa Raczkowskiego z Klubowiec ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego

Tyśmienica 11 lutego 1882.

(1522 3—3) **Edykt.**

L. 5683. C. k sąd powiatowy w Bełzie podaje do wiadomości, że Konstancy Dzierba z Sulimowa uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z 5 listopada 1881 l. 47848 za głupowatą uznaną została i że tejże kuratora w osobie Kazimierza Dzierby z Sulimowa nadano.

Bełz dnia 12 grudnia 1881.

(1340 3—3) **Edykt.**

L. 418. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie powiadamia, że dnia 30 kwietnia 1854 zmarł w Horodyszczu z pozostawieniem majątku Fedko Gruszyński, gdy zaś pobyt jego współspadkobierczyni Anny Asafatowicz nie jest c. k. Sądowi wiadomy, przeto wzywa się tęże, aby się tu do c. k. Sądu w przeciągu jednego roku zgłosiła i oświadczenie swoje do tego spadku podała gdyż inaczej postępowanie spadkowe z współspadkobiercami i ustanowionym dla nieobecnej kuratorem p. Eliaszem Krywokulskim z Horodyszcza przeprowadzone będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa 27 stycznia 1882.

(1538 3—3) **Edykt.**

L 2383. Dodatkowo zawiadamia się wierzycieli Temy Barbasz, że administratorem tej masy rozbiorowej adw. kat Dr Katzenellenbogen ustanowionym został.

Z c. k. sądu obwodowego

Stanisławów 26 lutego 1882.

(1482 3—3) **Edykt.**

L. 6887. Na dniu 7go marca, 21go marca i 13go kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 11 rano odbędzie się tu w sądzie przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności l. k. 67 i l. k. 310 na Słobudce w Żurawnie położonej a masy nieobjętej ś. p. Andrusia Stefaniszyna i Anny Stefaniszyn własnej, celem wydobycia na rzecz Stafana Kopijki kwoty 75 zł. w. a. z pn.

Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 990 zł.

Zakład wynosi 90 zł. 90 ct.

Resztę warunków można tu w sądzie przejrzeć a co do zaległych podatków w c. k urzędzie podatkowym w Żydaczowie się przekonać.

Żurawno 18go stycznia 1882.

(1535 3—3) **Edykt.**

L. 8055. W dniach 17 marca, 21 kwietnia i 26 maja 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. kon. 358 sub. rep w Bohorodczanach położonej, do dłużników Anastazyi i Pawła Humeniak należącej, w tutejszym c k. sądzie na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 81 zł. 61 ct. z pn. z tem, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także i niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 300 zł. a wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Bohorodczany dnia 30 grudnia 1881.

(1552 3—3) **Edykt.**

L 8789. C. k. sąd powiatowy w Tarnce ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Hersza i Chaji Holzmann przeciw nieobjętej jeszcze masie po Antonim Szewców o zapłacenie 23 zł. wa. w dniach 22 marca, 24 kwietnia i 24 maja 1882 każdym razem o 10 godzinie rano publiczna egzekucyjna sprzedaż kawałka gruntu z pod Nr. 63 w Turce na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej zaś na trzecim terminie ceny szacunkowej przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 100 zł. wadyum 10 zł. reszta warunków w registraturze.

Turka dnia 31 grudnia 1881

(1553 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 3739. W dniach 31 marca, 28 kwietnia i 26 maja 1882 każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 16 subr. 2 w Hałbowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, spadkobierców Leiby Dam własnej, na pokrycie pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 50 zł. wa.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, lub za cenę wywołania na trzecim terminie zaś także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 300 zł. wa. wadyum zaś 30 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Żmigród 10 stycznia 1882.

(1561 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 12970. W dniu 26 stycznia 1879 przytrzymano w Lipie obok Narola 11 sztuk wołów w przemytnictwie.

Wzywa się zatem każdego, ktoby jakie pretensye do przytrzymanych wołów sobie rościł by w ciągu 90 dni do podpisanej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu się zgłosił.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Przemyśl dnia 12 sierpnia 1881.

(1545 3—3) **Edykt.**

L 12390. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności uprz. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie w kwocie 91 zł. 52 ct. odbędzie się w sądzie w dniach 31 marca, 5 maja i 9 czerwca 1882 o 10 z rana, licytacyjna sprzedaż realności, Michała Zaprzały własnej, pod lk. 84 rep. 127 w Rokietnicy położonej z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim i poniżej sprzedana zostanie.

Cena wywołania 250 zł., wadyum 25 zł.

Bliższe warunki dostarczy registratura.

Jarosław 30 listopada 1881.

(1546 3—3) **Edykt.**

L. 218, C. k. sąd powiatowy w Łańcucie ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności Dawida Wolkenfelda w kwocie 109 zł. z pn. odbędzie się w sądzie w dniach 14 marca, 11 kwietnia i 12 maja 1882 rano publiczna egzekucyjna sprzedaż domu i gruntu pod Nk. 114 w Wysoce położonego ciała hipotecznego nie stanowiącego, egzekutów Mateusza i Agaty Szmuców własnego.

Cena wywoławcza 203 zł. wa. wadyum 20 zł.

Łańcut dnia 31 stycznia 1882.

(1566 3—3) **Edykt.**

L. 16025. C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. S. II. we Lwowie czyni wiadomo, że na zaspokojenie pretensyi Estery Blei w kwocie 500 złr. w. a. z pn. ponowna przymusowa licytacya realności bez numeru konskrypcyjnego w Jaryczowie Starym położonej, w wykazie hipotecznym l 190 księgi gruntowej gminy katastralnej Jaryczowa Starego Fedka Tarasa własnej, na dniu 27 marca 1882, na dniu 27 kwietnia 1882 i na dniu 30 maja 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie w b. nr. 3 z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim i niżej takowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedana zostanie.

Na wypadek nie sprzedania tej realności na powyższych terminach, ustanawia się termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 5 czerwca 1882 o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa jest 895 złr. w. a.

Wadyum 10 proc. mianowicie 89 złr. 50 ct. w. a. zaś dla wierzycieli hipotecznych po dniu 25 marca 1881 intabulowanych, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiono już tus. uchwałą z 8 kwietnia 1881 l. 4152 adwokata dr. Sokala z zastępstwem adwokata dra Bodeka

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w tut. registraturze. Lwów 17 grudnia 1881.

(1567 3—3) **Edykt.**

L. 1746. C. k. sąd powiatowy m. d. S. II. we Lwowie wiadomo czyni, że na prośbę Izaka Siegel celem zaspokojenia restującej kwoty 33 zł. 50 kr. z większej kwoty 45 zł. pochodzącej, odbędzie się przymusowa licytacya realności pod lk. 76 s. w Zniesieniu położonej, wedle wyk. hip. l. 172 księgi gruntowej gminy katastralnej Zniesienie dłużniczki Agnieszki Przybylskiej własnej na dniu 31 marca 1882, na dniu 1 maja 1882 i na dniu 1 czerwca 1882, każdym razem o godz. 10 przed połud. w b. nr. 3 z tem, że na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i niżej takowej sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa jest 664 zł. wadyum 10 proc. to jest 66 zł. w. a.

Zaś dla wierzycieli hipotecznych którzy po dniu 10 stycznia 1882, jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała obecna, lub późniejsze w tym względzie zapaść mające, z jakichkolwiek bądź przyczyn doręczone być nie mogły ustanowiono kuratora adw. dra. Nurkowskiego z zastępstwem adw. dra. Berlinera

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze. Lwów 11 lutego 1882.

(1636 1—3) **Kundmachung.**

Zl. 692. Bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg erliegen 1400 Kilo Skartpapier zur Veräußerung. Von diesen 1400 kilo kommen 600 kilo unter Aufsicht zur Verstampfung.

Die mit 50 kr. Stempel versehenen Offerte können unter Anschluß eines Reugeldes pr. 10 fr. beim k. k. Lottoamte bis 16. März 1882 um 12. Uhr Mittags überreicht werden.

K. k. Lottoamt.

Lemberg am 2 März 1882.

(1633 1—3) L. 26.

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka niemieckiego w c. k. gimnazyum w Samborze. Do tej posady przywiązaną jest płaca etatowa 1000 zł. i dodatek aktywalny 250 zł.

Kandydaci mają podania zaopatrzone w dokumenta służby i kwalifikacyi nauczycielskiej wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca marca b. r.

Z Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 27 lutego 1882.

(1634 1—3) **Konkurs.**

L. 4089. Na posady 1 c. k. koncepisty w c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie z poborami X klasy rangi; 2, c. k. pocztmistrza w Gwozdźcu w Starostwie kołomyjskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 400 zł., z rocznymi poborami płacy 400 zł. ryczałtem kancelaryjnym 100 zł. dalej systemizowanych należytości jezdnych za jazdy osobowe na przestrzeniach pomiędzy Gwozdźcem i Kołomyją, jakoteż pomiędzy Gwoździcem i Horodenką i płacy 120 zł. za zawiadywanie służby telegraficznej

Podania o posadę 1szą należy w przeciągu trzech, o posadę 2gą zaś do czterech tygodni wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 4 marca 1882.

(1642 1—3) **Edykt.**

L. 6720. Niniejszem ogłaszam, że celem powzięcia uchwały co do zezwolenia na sprzedaż dóbr Gorajec z przyl. do masy konkursowej Feiwla Polturaka należących, wyznaczam w myśl §. 144, 148 ust. konk. termin na 20 marca 1882 o godzinie 10 rano w biurze nr. 12, na który wszystkich wierzycieli z tym dodatkiem wzywam, że uchwała ogółu wierzycieli powziętą zostanie większością głosów jawiących się wierzycieli, podług ilości zgłoszonych wierzytelności policzyć się mającą.

Lwów dnia 27 lutego 1882.

C. k. Radca Sądu krajowego jako komisarz konkursowy Teodorowicz.

(1608 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 56. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza, iż dla uznanego za marnotrawcę Nyzoły Kostiuka z Horocholiny ustanowiono kuratorem Iwana Kościuka gospodarza z Horocholiny.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany dnia 12 stycznia 1882.

(2080) Nr 1569

Verpachtung des Religionsfonds-Meierhofes „Dubowa in der Bukowina"

Der dem bukowinaer gr. or Religionsfonde gehörige im Gemeindebereiche von Tereblestie bei Sereth gelegene Meierhof „Dubowa" (VIIte Kuczurmarer Pachtsektion) bestehend aus einer Grundarea von 1462 Joch 328 Quadratklafter, darunter 1414 Joch), 824 Quadratklafter Acker und Wiesen mit den nöthigen Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, so wie mit einer Brandweinbrennerei ohne Einrichtung ist ab 1. Mai 1882 auf zwölf, oder eventuell nur auf sechs Nutzungsjahre, nämlich auf die Zeit vom 1. Mai 1882 bis Ende Oktober 1893, oder vom 1. Mai 1882 bis Ende O'ktober 1887 unter den in dem hierannts zur Güter-Direktions Zahl 2080 ex 1882 erliegenden Offertverhandlungs-Protokolle dato. 28. Februar 1882 enthaltenen Bedingungen im öffentlichen Offertwege zu verpachten.

Dieser Meierhof ist circa 4 Kilometer von der Stadt Sereth und 13 Kilometer von der nächsten Eisenbahnstation Czerepkoutz der Lemberg-Czerniowitz-Jassyer Eisenbahn entfernt gelegen

Pachtofferte, welche mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen, bezüglich der Pachtdauer (12 oder 6 Nutzungsjahre) eine bestimmten Erklärung enthalten und auch im Uibrigen rechtsförmig ausgestellt sein müssen, sind bei dieser k. k. Güter-Direktion, wo die Pachtbedingnisse zur Einsicht aufliegen und alle näheren Daten und Auskünfte über das Pachtobjekt ertheilt werden, bis spätestens 15 März 1882 Mittags 12 Uhr einzureichen.

Den Verwaltungsbehörden der bukowinaer gr. or. Religionsfondsgüter bleibt es vorbehalten, auch bei Anboten auf 12 Nutzungsjahre die Pachtdauer auf 6 Nutzungsjahre zu restringiren und der Ersteher ist an diese Restriction der Pachtzeit gebunden.

Das Pachtangeld, welches dem Offerte beizuschließen ist, beträgt 3000 fr. im Baaren, oder in annehmbaren Werthpapieren.

Von der k. k. Direktion der Güter des bukowinaer gr. or. Religionsfondes

Czernowitz, am 2. Mai, 1882.

(1641) **Ogłoszenie.**

L 154. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Lubella powiatu sądowego Mosteńskiego rozpoczną się dnia 15 marca 1882.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 4 marca 1882.

(1640) **Ogłoszenie.**

L. 41. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Domaszów powiatu sądowego Uhnowskiego rozpoczną się dnia 16 marca 1882.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 1 marca 1882.

Doniesienia prywatne.

(1618 2—3)

OGŁOSZENIE.

Dnia 16 marca b. r. o godzinie 11tej przed południem odbędzie się w zabudowaniu gr. kat. probostwa **w Bełzie** publiczna licytacya zamkniętemi ofertami na rozbudowanie pomieszkania probeszcza i ogrodzenie ogrodów plebańskich. Według zatwierdzonego kosztorysu są wszystkie koszta obliczone na 2081 zł. i 65 ct. w. a.

Przystępujący do licytacyi złoży jako wadyum 10 prc. Plan wymiany i kosztorys niemniej bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w kancelaryi komitetu parafialnego.

Bełz, 2 marca 1882.

Gr. kat. Komitet parafialny

w Bełzie.

L. 1140. (1532 3—3)

Obwieszczenie.

W celu wydzierżawienia prawa poboru kopytkowego, niemniej targowego i straganowego gminie miasta Brodów przysługującego, na czas od 1 kwietnia 1882 r. do końca grudnia 1884 r. odbędzie się w urzędzie gminnym miasta Brodów dnia 20, 22 i 24 marca b. r. każdym razem o godzinie 11tej przed południem publiczna rozprawa licytacyjna za pomocą pisemnych ofert.

Jako cenę wywoławczą ustanawia się czynsz roczny w kwocie 8000 zł. w. a

Oferty w wadyum 10 prc zaopatrzone w powyższym terminie wniesione być mają.

Warunki licytacyjne w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Z urzędu gminnego miasta

Brody, dnia 2 marca 1881.

Hausner.

Galicyjski Bank kredytowy.

Dziewiąte zwyczajne

Walne Zgromadzenie Akcyonaryuszów Galicyjskiego Banku kredytowego

odbędzie się **na dniu 30go marca 1882** o godzinie 12tej w południe, w własnym gmachu we Lwowie, przy ul. Jagiellońskiej pod l. 3.

Porządek dzienny:

1) Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków za rok 1881.
2) Sprawozdanie wydziału rewizyjnego.
3) Uchwała względem podziału czystego zysku.
4) Oznaczenie wysokości wynagrodzenia za znaki obecności na lat trzy (§. 23 statutu).
5) Wybór dwóch członków Rady zawiadowczej (§. 14 statutu).
6) Wybór wydziału rewizyjnego na rok 1882.

Panowie P. T. Akcyonaryusze mający zamiar wziąć udział w tem Zgromadzeniu zechcą stosownie do §§. 34 i 36 statutu Banku swoje akcye wraz z bieżącymi kuponami złożyć najpóźniej **do dnia 15 marca 1882** w kasie głównej Banku we Lwowie. lub też w banku angielsko-austryackim w Wiedniu, gdzie otrzymają karty legitymacyjne uprawniające do wstępu na rzeczone Walne Zgromadzenie.

Lwów dnia 26 lutego 1882.

Rada zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie płacony). (1438 3—3)

L. 1614/A. (1559 2—3)

Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna.

OBWIESZCZENIE.

Przy odbytem na dniu 1 marca 1882 r. w przytomności c. k. notaryusza Xtem wylosowaniu obligów pierwszorzędnych Iej emissyi i IVtem wylosowaniu obligów pierwszorzędnych IIej emissyi pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej wyciągnięte zostały następujące jedną seryą objęte numera a mianowicie:

Z obligów pierwszorzędnych Iszej emissyi numera 21001 do 21153 włącznie t. j. 153 sztuk, a z obligów pierwszorzędnych IIgiej emissyi numera od 11501 do 11558 włącznie t. j. 58 sztuk.

Imienna wartość tych wylosowanych obligów pierwszorzędnych Iszej emissyi zostanie spłaconą począwszy od dnia Iego września 1882 r. a obligów pierwszorzędnych IIgiej emissyi począwszy od Iego lipca 1882 r. za złożeniem oryginalnych obligów i wszystkich do nich należących po tym dniu płatnych kuponów.

Z dniem 1 września a względnie 1 lipca 1882 r. ustaje wszelkie dalsze oprocentowanie wyż wymienionych obligów Iej a względnie IIej emissyi, dlatego tez wartość kuponów po tym dniu płatnych, któreby od obligów odcięte były, od kapitału spłacić się mającego potrącone zostaną.

Następujące przy losowaniach w roku 1873—1881 wyciągnięte obligi pierwszorzędne Iej emissyi do 31 grudnia 1881 r. nie zostały spłacone a mianowicie:

Z Igo losowania, dnia 1 marca 1873 r. odbytego 1 sztuka:
Numer 79596.

Z IIgo losowania, dnia 1 marca 1874 r. odbytego 5 sztuk:
Numera 1056, 1060 i 1101—1103.

Z IIIgo losowania, dnia 1 marca 1875 r. odbytego 3 sztuki:
Numera 63016, 63020 i 63021.

Z IVgo losowania, dnia 1 marca 1876 r. odbytego 10 sztuk:
Numera 78001—78005, 78024, 78051. 78073, 78075 i 78106.

Z V losowania, dnia 1 marca 1877 r. odbytego 10 sztuk:
Numera 87017, 87023, 87074, 87107, 87108 i 87114—87118.

Z VI losowania, dnia 1 marca 1878 r. odbytego 2 sztuki:
Numera 4518 i 4519.

Z VII losowania, dnia 1 marca 1879 r. odbytego 20 sztuk:
Numera 83101—83109 i 83117—83127.

Z VIII losowania, dnia 1 marca 1880 r. odbytego 31 sztuk:
Numera 18012—18015, 18045—18052, 18055, 18058, 18062, 18063, 18067, 18068, 18077i 18081—18083 i 18125—18133.

Z IX losowania, dnia 1 marca 1881 r. odbytego 33 sztuk:
Numera 56512—56514, 56527, 56528, 56539—56543, 56549, 56553, 56562—56565, 56593, 56594, 56596, 56613. 56616, 56618, 56625 i 56637—56646.

Z obligów pierwszorzędnych II. emissyi są tylko jeszcze niespłacone: Numera 2501—2542, wyciągnięte przy III. losowaniu, dnia 1 marca 1881 roku.

Wiedeń dnia 1 marca 1882 r.

Rada zawiadowcza.

(Przedruk nie będzie płacony).

Z drukarni Wł. Łozińskiego [...] Papier [...] k. uprzyw. fabryki na[...]